Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 124.—ΤΟΜ. Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 10 Νοεμβρίου 1891. | ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλεια μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἱᾳδήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβλήθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χυδαῖας λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίσται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜαΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐξωτερικῶ ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξάμηνος δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ " " 45 " " 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΚ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν των, εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα παρηγορήματα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ ἑκατονταετίας θὰ δίδωνται εἰς τάμους χάριν τῶν πρώην μυθιστορημάτων εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προσφυομένων εἰς ἕν γραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πᾶσης διατριβῆς μὴ ἀποδούσης πρὸς τὸ πρωτεύον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι στίχος ἄπαξ λεπ. 80 κατ' ἐπανάληψιν λεπ. 60 ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ 8η σελίδι ἄπαξ 60 εἰς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἄπαξ λεπ. 20 εἰς 15, πολλάκις 10.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 Νοεμβρίου. — Ἐξάστεον καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 48. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 44.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1891.

Η ΠΛΗΓΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΡΙΩΝ

Γ'

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ὁ νέος πολιτισμὸς διὰ τοὺς ὑπηρέτας, εἶνε ἡ κοινωνία νὰ φέρηται πρὸς αὐτούς, ὡς ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ οἱ ὑπηρέται νὰ φέρωνται πρὸς αὐτήν. Ναὶ μὲν ὑπάρχει μία ἀνισότης μεταξὺ ὑπηρετῶν καὶ οἰκοδεσποτῶν, ἀλλ' ἡ ἀνισότης αὕτη εἶνε μόνον κοινωνικὴ εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη. Πολιτικῶς καὶ ἐμπορικῶς αὕτη μηδενίζεται. Πολιτικῶς ὁ ὑπηρέτης ἔχει τὴν αὐτὴν ψῆφον τοῦ κυρίου του. Ἐμπορικῶς μία οἰκοδέσποινα εἶνε ἴση τῆς ὑπηρετρίας της· ὅσον εἷς ὑπηρέτης ἴσος τοῦ οἰκοδεσπότου, ὅσον εἷς ἀγοραστὴς ἴσος τοῦ πωλητοῦ ἐν τῇ ἀγοροπωλησίᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγκαστικῶς ὁ εἷς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ ἑτέρου. Ὁ ὑπηρέτης καταβάλλει εἰς τὴν εὔπορον οἰκοδέσποιναν τοὺς κόπους του, τὴν ἐργασίαν του, τὸ ἐπάγγελμά του, τὸν χρόνον του, τὸν βίον του, ἡ δὲ εὔπορος οἰκοδέσποινα, ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὴν κοινωνίαν, δὲν δύναται οὔτε τὴν ἐργασίαν του νὰ ἀγοράσῃ οὔτε νὰ ἀγοράσῃ δωρεάν, οὔτε τὸ ἐπάγγελμά του νὰ μετέλθῃ, ἀρα πληρώνει διὰ χρημάτων ταῦτα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἰσότης καὶ μία ἐθιμοτυπία μεταξὺ τοῦ πληρωτοῦ καὶ τοῦ πληρωνομένου, μὴ ὑπάρχουσα εἰς τὰ δεσποτικὰ κράτη ἀλλὰ διατεταγμένη παρὰ τοῦ νόμου. Καὶ ὁμοίως λέγει ὁ Fouguet, ὁ ἐνάρετος οἰκοδεσπότης διαγράφων πέριξ αὐτοῦ διὰ τῶν καλῶν παραδειγμάτων πουῶς ἄρωμα τὴν ἀρετήν του ρωτᾶ καὶ τὴν ἐθιμοτυπίαν αὐτὴν εἰς ἀνωτάτην καὶ ὑπερφυῆ ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν. Ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ οἰκοδεσπότης ἢ ἡ οἰκοδέσποινα ἐξουσιάζει καὶ ἔχει νὰ γνωρίζωσι πῶς θὰ μεταχειρισθῶσι τοὺς ὑπηρέτας πρὶν ἀξιωθῶσι νὰ ἔχωσι ὑπηρέτας.

Εἰς τὰ ἀρχαῖα χρόνια, ὅτε ἡμεῖς ἐπλέομεν ἀστήρα καὶ ἁπλούστερα ἔχομεν παραδείγματα τῆς εὐγενοῦς αὐστηρᾶς ἐπιφροσύνης τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τῆς οἰκοδεσποίνης ἐπὶ τοῦ ἀξιοθαύμαστου τοῦ ἤθους τῶν ἐξομενοῦ ὑπηρέτας ἐλαφρὰ πληρωνομένους ἀλλὰ μεγάλων προσκολλημένους καὶ ἀφοσιωμένους πρὸς τοὺς κυρίους των παρὰ τὴν σήμερον. Ἐθεώρει ἀμοιβήν του ὁ ὑπηρέτης τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν ὁ κύριός του ἔδιδε πρὸς αὐτὸν νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ τῆς ὑγείας καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων του, ἐν γένει τὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του· καὶ τότε ὑπῆρχε ἰσότης μεταξὺ ὑπηρέτου καὶ οἰκοδεσπότου. Τὸ τοιοῦτον σήμερον μετὰ τὴν συνταγματικὴν ἰσότητα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀμφοτέρων δὲν ὑπάρχει πλέον, δι' ὃ καὶ ὁ ὑπηρέτης λαμβάνει εἰς χρῆμα τὴν ὑπηρεσίαντου, ἐξαρτᾶται δὲ ἀπολύτως παρὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν οἰκοδεσποτῶν, ὅπως ἐμπνεύσωσι πρὸς αὐτὸν σέβας καὶ τιμιότητα, ἐὰν ὄχι ἀφοσίωσιν.

Ἐρωτῶμεν προητοιμάσθη ἡ ἡμετέρα κοινωνία διὰ τὸ τοιοῦτον; καὶ αὐθις ἐρωτῶμεν ὅ,τι ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας σήμερον ζητεῖ νὰ κάμῃ μὲ τὰ ἀστυνομικὰ βιβλιάριά του, εἶνε πρωτότυπον; Εἶνε λυσιτελές, ἀποτελεσματικόν, ἐφαρμοστέον εἰς τὴν ἀνώμαλον καὶ περιπεπλεγμένην αὐτὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἥτις δίδει τὴν πρωτίστην ἀφορμὴν τῆς ἐνεστώσης πληγῆς; Ἰσηγοροῦντες ὡς ἀνεξάρτητοι δημοσιογράφοι διὰ τοὺς ὑπηρέτας ἀπαιτοῦμεν ἡ κοινωνία, ἢ μᾶλλον οἱ οἰκοδεσπόται καὶ οἰκοδέσποιναι νὰ δώσωσι εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὰς αὐτὰς ἀποδείξεις ἐγγυήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς των καὶ τοῦ τρόπου τῆς συμπεριφορᾶς των πρὸς τοὺς ὑπηρέτας καὶ τότε ὁ ὁρκος ἡμῶν κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας θέλει ἀναγκαίως ἀναδειχθῆ ὁ μεγαλειτερος Καθῆς, τὸν ὁποῖον ποτὲ αἱ πρὸ τοῦ 1821 Ἀθῆναι εἶδον.

Ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόγραμμα τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας δὲν εἶνε οὔτε πρωτότυπον, οὔτε λυσιτελές, οὔτε ἐφαρμοστέον, οὔτε ἀποτελεσματικόν, ἀπόδειξις τρανή, ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ σχεδὸν ἀπαράλλακτον πρόγραμμα ἐξέδωκεν ὁ ἴδιος μέγας Βοναπάρτης δι' αὐτοκρατορικοῦ Ουκαζίου ἡμερομηνίας 12 μεσιδωρ δηλ. 30 Ὀκτωβρίου 1810 ὑποχρεώνων τοὺς ὑπηρέτας τῶν Παρισίων καθὼς καὶ ἐκείνους τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος ὑπερβαινόντων τὰς 50,000 νὰ συμμορφοῦσι μὲ ὁμοίας διατάξεις, ὡς ἐκείνας ποὺ ἡμεῖς τῆς ἀστυφιλίας κυρίου Διευθυντοῦ, ἀλλὰ τοῦτο οὐ μόνον δὲν ἐκαρποφόρησεν ἀλλὰ οὔτε διήρκεσεν ἔτος, καὶ πότε; τὸ 1810 ὅταν ὁ Ναπολέων Α' ἦτο εἰς τὸ μεγαλειτεροσυμπλοκὸν μεγαλειτέραν δόξαν ποτὲ εἰς τὴν μεγαλειτέραν δόξαν ποτὲ ἐκυμάτισεν τοῦτο διελύθη εἰς τὰ ἐξῶν πονεθεῖς διότι ἦτο ἀνεφάρμοστον καὶ διότι ἡ φιλόνομεία μετεβάλλετο εἰς Κράτος ἐν Κράτει.

Καὶ ὅμως τοῦ Ναπολέοντος Γ΄ ἀνερχομένου εἰς τὸν θρόνον νέον διάταγμα φέρον ἡμερομηνίαν 1ην Αὐγούστου 1853 ἐξεδόθη μᾶλλον παραπλήσιον τοῦ ἡμετέρου. Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου οἱ ὑπηρέται ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ὑπεχρεοῦντο νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ βιβλιαρίου (livret) μὲ ποινὴν προσωποκρατήσεως μὴ ὑπερβαινούσης τοὺς τρεῖς μῆνας καὶ οὐχὶ βραχυτέραν τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν. Τὸ βιβλιάριον τοῦτο περιελάμβανε ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν καὶ τόπον τῆς γεννήσεως καὶ ποῦ πρότερον ὑπηρέτησε μετὰ τῶν ἀναγκαίων πιστοποιητικῶν ἐγγράφων, τῶν ἐπιβεβαιούντων τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων των. Το βιβλιάριον τοῦτο παρεδίδετο πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην εἰς οὗτινος τὴν ὑπηρεσίαν εἰσήρχετο, οὗτος δὲ ἐπ᾽ οὐδεμιᾷ προφάσει ἠδύνατο νὰ τὸ κρατήσῃ, ὅταν ὁ ὑπηρέτης ἐγκατέλειπε τὸν οἶκόν του, ἀλλὰ τὸ ἐπέστρεφε μὲ τὴν ὑπογραφήν του εἰς αὐτόν χωρὶς νὰ προσθέσῃ ἐπ᾽ αὐτοῦ οὐδεμίαν μομφὴν (blâme) ἢ εὐαρέσκειαν (Satis faction) ὤφειλε μόνον ἰδιαιτέρως νὰ διακοινώσῃ πρὸς τὸν ἀστυνόμον τὰ παράπονά του. Ὁ ὑπηρέτης ἢ ὑπηρέτρια ὤφειλον ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐὰν ὑπῆρχον παράπονα νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ δηλώσῃ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του ὑποκείμενος ὅμως εἰς μικρὰν προσωποκράτησιν 24 ὡρῶν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν. Ἐξῃροῦντο τῆς ποινῆς αὐτῆς οἱ ὑπηρέται οἱ διαμείναντες πλεῖον τῶν πέντε ἐτῶν ἐν μιᾷ οἰκογενείᾳ.

Πόσον χρόνον διήρκεσεν ὁ αὐτοκρατορικὸς οὗτος νόμος καὶ τίνα ἔφερεν ἀποτελέσματα ἀρκούντως γνωρίζομεν. Οἱ ὑπηρέται ὅλων τῶν ξενοδοχείων καὶ πλείστων οἰκογενειῶν τῆς νέας ἀριστοκρατίας τῶν Παρισίων ἦσαν γερμανοὶ κατάσκοποι, οἵτινες μετὰ προθυμίας ὑπέκυψαν εἰς αὐτὸν ἐν τῇ διεφθαρμένῃ τότε κοινωνίᾳ τῶν Γάλλων ὡς τὴν ἀποκαλοῦσι σήμερον οἱ δημοκρατικοί. «Ὁ Ναπολέων Γ΄. φωνάζουν διέφθειρε τὴν Γαλλίαν δι᾽ ὃ καὶ ἐνικήθημεν». Ἐν τούτοις τρανῶς ἀπεδείχθη, ὅτι ἐὰν εἰς ἓν δεσποτικον κράτος ὁ νόμος οὗτος ἐγένετο ἀνεφάρμοστος πῶς θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἓν ὑπερσυνταγματικον ὡς το ἡμέτερον;

Το ζήτημα ὅμως δυστυχῶς δὲν τελειώνει ἐνταῦθα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 Νοεμβρίου. Ὁ Γίερς ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Βεβαιοῦται, ὅτι αἱ ἐπισκέψεις αὗται φέρουσι καθαρῶς τυπικὸν χαρακτῆρα.

ΚΟΛΩΝΙΑ, 9 Νοεμβρίου. Κατ᾽ εἰδήσεις ἐκ Πετρουπόλεως, ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς σίτου δυνατὸν ν᾽ ἀναβληθῇ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρέθεσε χθὲς γεῦμα εἰς 21 πρόσωπα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Γίερς. Τὸ γεῦμα ἔφερε μᾶλλον οἰκογενειακὸν χαρακτῆρα καὶ οὐδεμία ὑποδοχὴ ἐπηκολούθησε τοῦτο.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 9 Νοεμβρίου. Ἐξεδόθη σήμερον τὸ διάταγμα, δι᾽ οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ αὐθημερόν.

Ἑλληνικὸν δάνειον	375.—
Γαλλικὸν 3 0)0	94,97
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	473.—
Δάνειον τουρκικὸν	17.20
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.25
Νέον ρωσσικὸν	90 3(4
Ἑλληνικὸν 5 0[0	74 1(2
» 4 0[0	59 4)2
Αἰγυπτιακὸν	93.50
Ἰταλικὴ ράντα	87 1(8
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0(0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Πρὸς προϋπάντησιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας χθὲς περὶ τὴν 7,10΄ π. μ. ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν δι᾽ ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας καὶ τῶν βασιλοπαίδων Γεωργίου, Νικολάου καὶ Ἀνδρέου ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Διαδόχου κ. Σαπουντζάκη, συνηντήθησαν δὲ ἐν τῷ σταθμῷ τῶν Ἁγ. Θεοδώρων ὁπόθεν ἐκίνησε ἡ εἰδικὴ ἁμαξοστοιχία δι᾽ Ἀθήνας. Ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης π. μ. ὥρας πολὺ πλῆθος ἤρξατο νὰ συναθροίζηται ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ἀναμένον μετ᾽ ἀγωνίας τὴν περιμενομένην ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἄφιξιν τῆς εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας, προσῆλθον δὲ αὐτόσε πρὸς ὑποδοχὴν ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Γερμανός, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὁ μέγας αὐλάρχης, ὁ τελετάρχης τῶν ἀνακτόρων κ. Μπουντούρης, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν συζύγων των, ὁ διοικητὴς τοῦ ἐνταῦθα ἀρχηγείου κ. Μαυρομιχάλης, ὁ δήμαρχος κ. Μελᾶς, ὁ φρούραρχος κ. Στράτος, ὁ πρύτανις καὶ ὁ Νομάρχης.

Η ΑΦΙΞΙΣ

Τὸ πλῆθος ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον ἐφ᾽ ὅσον παρήρχετο ἡ ὥρα ἐξωγκοῦτο ἀναμένον ἐν πρωτοφανεῖ ἡσυχίᾳ τὴν τόσον καιρίως πληγεῖσαν Βασιλικὴν οἰκογένειαν ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ καὶ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τῆς πολυαγαπημένης της Ἀλεξάνδρας ἦτο ἡ ὥρα 12 καὶ 45΄ ὅταν ἡ φέρουσα τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ἁμαξοστοιχία ἔφθασεν εἰς τὸν σταθμόν. Ἅμα κατῆλθον τῆς ἁμαξοστοιχίας οἱ Βασιλεῖς προσῆλθον αἱ ἀναμένουσαι αὐτοὺς Ἀρχαὶ καὶ προσέφερον ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν μεθ᾽ ὃ ἐπέβησαν οἱ βασιλεῖς τῶν ἀναμενουσῶν αὐτοὺς ἁμαξῶν διευθυνθέντες διὰ τῶν ὁδῶν Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Σταδίου πρὸς τὰ ἀνάκτορα. Ὁ Βασιλεὺς ἔφερεν μικρὰν στολὴν ναυάρχου, οἱ βασιλόπαιδες Γεώργιος καὶ Κωνσταντῖνος τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν στολάς, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἐφόρουν ὁλομέλαιναςἐνδυμασίας.

Ἡ λύπη καὶ ἡ κατήφεια ἦσαν ἐζωγραφημέναι ἐπὶ των προσώπων τῶν βασιλέων μας τὸ δὲ σύνηθες μειδίαμα τῆς Σ. βασιλίσσης μας εἶχεν ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τῆς ἐρυθρότητος ἐκ τῶν δακρύων τῶν ὀφθαλμῶν της καθ᾽ ὅλην τὴν παρέλασίν των τὸ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἱστάμενον πλῆθος ἀπεκαλύπτετο ἐδαφιαίως συλλυπούμενον οὕτω σιωπηλῶς τοὺς βασιλεῖς μας καὶ συμμεριζόμενον τὴν βαθεῖαν θλῖψίν των.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν των ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐτελέσθη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ παρεκκλησίῳ συγκινητικωτάτη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀσινῆ ἀφίξει τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, εἰς ἣν παρίσταντο καὶ ὁ ὑπασπιστὴς κ. Ραίνεκ, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν Ἀνακτόρων κ. Θὼν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βασιλίσσης κ. Φιλοσοφώφ.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ὁ μυοδρόμων «Γεώργιος» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Σκανδάλην ἐναυάγησεν ἔξωθεν τῆς Μεσσήνης τῆς Σικελίας προσκρούσας ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ φάρου. Τὸ πλήρωμα ἐσώθη.

×

ΑΙ ΣΠΕΤΣΑΙ

Τηλεγραφικῶς ἐπίσης χθὲς ἠγγέλθη ὅτι ἐγένοντο αἱ δοκιμαὶ τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ θωρηκτοῦ «Σπετσῶν. Κατὰ τὴν προσεχῆ δὲ ἑβδομάδα θὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος, ὅπως δοκιμασθῇ ἡ ἀντοχὴ τοῦ νεωστὶ τοποθετηθέντος κυλλίβαντος, μεθ᾽ ὃ θέλει καταπλεύσει εἰς Πειραιᾶ.

×

ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΠΛΟΙΟΥ

Κατὰ τηλέγραφημα τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ προξένου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὸ πλοῖον «Σοφία» τοῦ πλοιάρχου Βασιλείου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξωκείλει ἔξωθεν τοῦ λιμένος τῆς Cette ἐρυμουλκήθη εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐγένετο κανονικῶς ἡ ἐκφόρτωσίς του χωρὶς οὐδεὶς τῶν ἐν αὐτῷ νὰ πάθῃ τι.

ΣΧΟΛΕΙΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Μία ἐκ τῶν ἐλλείψεων ἣν ὁ δήμαρχος κ. Μελᾶς παρετήρησε εἶνε καὶ ἡ ἀνυπαρξία βιβλίου τοῦ Δήμου περιλαμβάνοντος τὰ ὑπάρχοντα δημοτικὰ καὶ ἰδιοσυντήρητα Σχολεῖα· τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἐπιθυμῶν νὰ θεραπεύσῃ ὁ δήμαρχος διέταξε τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον ὅπως προβῇ τάχιστα εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτου βιβλίου, προμηθευόμενος τὰς σχετικὰς πληροφορίας παρὰ τοῦ οἰκείου τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς ὃ ἐστάλη καὶ τὸ κατάλληλον ἔγγραφον.

×

ΣΙΤΑΓΟΡΑ

Καίτοι εἰσέτι δὲν ἐδόθη πέρας εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν στενοχωρίαν ἐν τῇ σιταγορᾷ, ἐν τούτοις ἐσταμάτησε τὸ ρεῦμα τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ σίτου. Αἱ διάφοροι τιμαὶ κατὰ τὸ ἑβδομαδιαῖον δελτίον ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Ταϊγανίου	λιβ.	60	λεπ.	47
Ἰσμαηλίου	»	58	»	46 1)4

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς τῶν ἱπποτῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κ. Σταῦρον Βαλτῆν, φαρμακοποιὸν τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς.

×

ΚΑΤΑΠΛΟΙ

Κατέπλευσεν ἐκ Σμύρνης τὸ αἰγυπτιακὸν ἀτμόπλοιον ἐκ Βώλου δὲ δύο ἱστιοφόρα.

×

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὑποβληθέντα κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας διενεργηθείσης δημοπρασίας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου ἐνεκρίθησαν, ἀποσταλήσονται δὲ νῦν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ πρὸς ἔγκρισιν.

×

ΚΛΟΠΗ—ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ

Χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Ἀνδ. Λουρέντσου εἰσῆλθεν ὁ Γεώργ. Τζαφέρης μετὰ τεσσάρων ἄλλων ἀγνώστων ἵνα παίξωσι τόμπολα. Ἐζήτουν ὅμως τὸν ἀριθμὸν 1—90, πρᾶγμα δύσκολον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἀφορμὴ ἵνα τὰ κάμουν θάλασσα «κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον». Καὶ πρῶτον μὲν ἔθραυσαν ἔπιπλα ἀξίας 1000 δραχμῶν περίπου· εἶτα δὲ μετὰ τὴν ἐρήμωσιν ταύτην ἁρπάσαντες καὶ ἑτέρας 500 δραχμὰς ἐκ τοῦ ἑρμαρίου, ᾤχοντο ἀπιόντες, ματαίως ἐννοεῖται καταδιωχθέντες ὑπό τινος προστυχόντος ἐκεῖ ἀστυν. κλητῆρος.

×

Η ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΛΟΠΗ

Τέλος πάντων κατωρθώθη νὰ μεταβληθοῦν οἱ ἄ γ ν ω σ τ ο ι εἰς γνωστοὺς ἀλλὰ κατόπιν ἑορτῆς. Κατὰ τὰς καταθέσεις τοῦ ἀχθοφόρου περὶ οὗ ἐν προλαβόντι φύλλῳ ἐγράφομεν οἱ δρᾶσται τῆς θρασυτάτης ἐν Πάτραις κλοπῆς ὁλοκλήρου τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ τηλεγραφείου εἶνε ὁ Ἀντ. Διαμαντόπουλος καὶ Κωστῆς τις ράπτης, οἵτινες εὑρίσκονταιἤδη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅθεν καὶ κατήγοντο· συνεπείᾳ τῶν ὑποδείξεων τοῦ ἀχθοφόρου συνελήφθησαν πρόσωπά τινα ἐν Πάτραις ἅτινα ἐνείχοντο εἰς τὴν γενομένην κλοπήν.

×

ΚΤΙΡΙΟΝ ΔΙΑ ΛΑΧΑΝΟΠΑΖΑΡΟΝ

Συνελθόντες προχθὲς ὅλοι οἱ λαχανοπῶλαι τῆς πόλεώς μας συνέταξαν ἀναφορὰν ἣν ἀπηύθυναν πρὸς τὸν δήμαρχον, δι᾽ ἧς ἐκφράζουσι τὴν ἐπιθυμίαν των τοῦ νὰ κτισθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἀγορὰ διὰ τὸ λαχανοπάζαρον· ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι δὲν θέλει τύχει πραγματοποιήσεως ἡ εὐχὴ τῶν αὐτή, καθότι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Δήμου δὲν εὑρίσκονται εἰς πολὺ ἀνθηρὰν κατάστασιν, ὥστε νὰ ληφθῇ φροντὶς καὶ περὶ τοιούτων κτιρίων ἀφοῦ ὑπάρχουσι ἄλλαι πολὺ σπουδαιότεραι ἀνάγκαι αἵτινες δέονται ταχείας πληρώσεως.

×

Β΄. ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Χθὲς ἐξεδικάσθησαν τέσσαρες ὑποθέσεις ἐν τῷ Β΄ διαρκεῖ στρατοδικείῳ, ὧν δύο ἦσαν λιποταξίαι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἐξ ὧν οἱ κατηγορούμενοι ἠθωώθησαν μὴ ἀποδειχθείσης τῆς πράξεώς των, ἐκ τῶν ὑπολειπομένων δὲ δύο ἡ μία ἦτο ἄδικος ἐπίθεσις μετὰ βιαιοπραγιῶν δι᾽ ἣν κατηγορεῖτο ὁ στρατιώτης τοῦ 8ου πεζικοῦ συντάγματος Γ. Γιαννακόπουλος καταδικασθεὶς εἰς ἑνὸς μηνὸς φυλάκισιν· ἡ δὲ τελευταία ἦτο κλοπὴ διαπραχθεῖσα ἐν Κραβασσαρᾷ ὑπὸ τοῦ δεκανέως Κ. Γιαννούλη καὶ τῶν Ἀλ. Μπακοπούλου καὶ Π. Κεφάλα στρατιωτῶν τοῦ 6ου πεζικοῦ συντάγματος δι᾽ ἣν ὁ μὲν δεκανεὺς κατεδικάσθη εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν οἱ δὲ στρατιῶται εἰς 10 μηνῶν καὶ 15 ἡμερῶν.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Πλῆθος κόσμου ἐπλήρου χθὲς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ κακουργιοδικείου ἐν ἧ ἐδικάζοντο οἱ Ἰω. Κωστόπουλος καὶ Ἀσημακόπουλος κατηγορούμενοι διὰ τὸν φόνον τοῦ χρηματιστοῦ Φατούρου, ὁ μὲν πρῶτος ὡς ἠθικὸς ὁ δ᾽ ἕτερος ὡς πραγματικὸς αὐτουργός. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀπετελεῖτο ὑπὸ τοῦ ἐφέτου κ. Λέκα ὡς προέδρου καὶ τῶν κ.κ. Ποτὲν καὶ Μίνδστερ, ὡς εἰσαγγελέως δὲ παρισταμένου τοῦ κ. Καρατζᾶ. Συνήγοροι τοῦ μὲν Κωστοπούλου παρίσταντο οἱ κ.κ. Κωστῆς καὶ Ἀραβαντινὸς τοῦ δὲ Ἀσημακοπούλου οἱ κ. κ. Μίλησις καὶ Πονηρόπουλος· ἐξητάσθησαν 6 μάρτυρες καὶ περὶ τὴν 6 μ. μ. διελύθη ἡ συνεδρίασις, ἐξακολουθήσει δὲ καὶ σήμερον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲ καὶ τὴν δευτέραν διότι τὸ πλῆθος τῶν μαρτύρων εἶνε μέγα.

×

ΒΙΑΣΜΟΣ

Προχθὲς περὶ τὴν 3 πρωινὴν ὥραν οἱ Μ. Γρηγοριάδης φανοποιὸς καὶ Ν. Θεοδωρίδης ἀρτοποιὸς συλλαβόντες τὸν Κ. Μποῦτον ἠσέλγησαν βιαίως ἐπ᾽ αὐτοῦ· εὐτυχῶς τὰ τέρατα συνελήφθησαν.

Πᾶν σχόλιον ὑποθέτομεν ὅτι εἶνε περιττὸν περὶ τοῦ βδελυροῦ τούτου κακουργήματος.

×

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Δυνάμει δικαστικοῦ ἐντάλματος συνελήφθησαν χθὲς ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Ναυπλίου οἱ Δημ. Μπρακούλης, Ἰω. καὶ Γ. Σουσούνης καὶ Σκόνερας, ἀλλὰ καθὼς τηλεγραφεῖ ἐκεῖθεν ὁ εἰσαγγελεύς, δραστήριαι καταβάλλονται ὑπὸ τῶν οἰκείων των προσπάθειαι πρὸς ἀπολύτρωσίν των καὶ προκαλεῖται τὸ ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ὑπομοίραρχος κ. Κ. Ζαρῆς συνεννοηθεὶς μετὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς προτίθεται νὰ προβῇ εἰς τὸ κλείσιμον τῶν χαρτοπαικτείων ἐν Πειραιεῖ· ὅλα αὐτὰ καλὰ καὶ ἅγια ἀλλ᾽ ἐβαρύνθημεν τῇ ἀληθείᾳ νὰ τὰ ἀναγράφωμεν.

***

Ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν μαθητῶν, διηρέθη εἰς δύο τμήματα ἡ πρώτη τάξις τοῦ Β΄ Βαρβακείου γυμνασίου.

***

Σήμερον τὰ μέλη τοῦ νέου ποδηλατιστικοῦ συλλόγου ἐξέρχονται μὲ τὰ ποδήλατά των εἰς νέαν ἐκδρομήν, μέχρι Παλαιοῦ Φαλήρου.

Παρεκλήθημεν ν᾽ ἀναγγείλωμεν ὅτι ἕνεκεν παρανοήσεως, ἐν τῷ προγράμματι τῆς συναυλίας τοῦ Οὔγγερ ἐγράφη ὅτι ἡ Κυρία Μπέκμαν θὰ ψάλῃ τὴν πόλκαν τοῦ Μοῦλδερ, ἐνῷ θὰ ψάλῃ τὴν ὡραίαν μελῳδίαν τοῦ Φράϊσιτζ τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τῆς γερμανικῆς μουσικῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΑΓΓΛΙΑ

Ὁ οἰκονομολογικὸς τύπος τοῦ Λονδίνου ἐκφράζει συγχαρητήρια τῷ λόρδῳ Σαλισβουρὴ ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐν τῷ Δημαρχείῳ σχετικῶς ἰδίᾳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον. Οἱ κάτοχοι αἰγυπτιακῶν χρεωγράφων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ κατελήφθησαν ὑπὸ μεγάλου φόβου πρὸς στιγμὴν μὴ οἱ Ἄγγλοι ἐγκαταλείψωσι τὴν Αἴγυπτον. Ἀλλ᾽ ὁ λόρδος Σαλισβουρὴ ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ λόρδου δημάρχου παρατεθὲν συμπόσιον ὅπως διαλύσῃ τοὺς φόβους τούτους, οἵτινες ἂν ἐπραγματοποιοῦντο σπουδαίως θὰ παρέβλαπτον τὰ συμφέροντα τῶν ἐνδιαφερομένων. Νῦν δὲ προστίθησιν ὁ ἀγγλικὸς οἰκονομολογικὸς τύπος, οἱ κάτοχοι αἰγυπτιακῶν χρεωγράφων οὐδένα ἔχουσι λόγον νὰ φοβῶνται, μετὰ τὰς ἐμφαντικὰς καὶ ἐνθαρρυντικὰς δηλώσεις τοῦ ἄγγλου πρωθυπουργοῦ, μόνον δὲ ἐπιδοκιμασίας καὶ θαυμασμὸν δέον νὰ ἐκφράζωσι πρὸς τὸν εὐγενῆ λόρδον.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσίευσε τὸν νόμον τὸν ἐπικυροῦντα τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὸ ἔτος 1891—92. Κατ᾽ αὐτὸν τὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 1,775, 123.004 δραχμάς, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 1,780,942,130. Ὑπάρχει συνεπῶς ἔλλειμμα 5,819.126 δραχμῶν, παρεκτὸς ἄλλου ἐλλείμματος τοῦ ἐκτάκτου προϋπολογισμοῦ τοῦ παρόντος ἔτους, δεικνύοντος ἔλλειμμα 61,905,145 δρ.

Ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ὅθεν τῶν ἐσόδων, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραστῇ ἐνώπιον τῶν Βουλῶν μὲ σχέδια νέας φορολογίας ἢ τῆς ἀνυψώσεως τῆς παλαιᾶς, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου. Θέλει δὲ ἡ Κυβέρνησις εὑρεθῇ εἰς μίαν δυσάρεστον θέσιν ἐξαιτουμένη παρὰ τοῦ Κοινοβουλίου τὴν ἐπιβολὴν νέων φόρων, καθόσον ἐπηγγέλθη, ἅμα ἀναλαβοῦσα τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, τὴν μὴ ἐπιβολὴν νέας φορολογίας.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Ἡ εἰσήγησις εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Βελγικοῦ Κράτους ἐμφαίνει διὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος περίσσευμα 3,000,000 φράγκων. Ἡ εἰσήγησις ἐπίσης δεικνύει ὅτι τὸ ἐτήσιον περίσσευμα βαθμιαίως ἐλαττοῦται. Κατὰ τὸ 1888 τὸ πλεόνασμα τοῦτο ἀνήρχετο εἰς 19.000,000 φρ., τὸ 1889 εἰς 16.000.000 φρ., τὸ δὲ 1890 καὶ 1891 εἰς 5,000,000 μόνον.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Πανικὸς ἐπεκράτει καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῆς Βιέννης, διαδοθέντος ὑπό τινος ἑσπερινοῦ φύλλου ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας εἶπεν εἴς τι τῶν μελῶν τῆς Πολλωνικῆς Ἐπιτροπείας ὅτι ὁ ἐν Ρωσσίᾳ λιμὸς ἐπέτεινε μεγάλως τοὺς περὶ πολέμου φόβους. Ἀλλ᾽ εὐθὺς ὡς ὁ θρύλλος οὗτος ἤρχισε νὰ ἐπιφέρῃ τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Χρηματιστηρίου ἀνακοίνωσις ἐπίσημος ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διαψεύδουσα κατηγορηματικῶς τὰ διαδοθέντα, ἡ διάψευσις δὲ αὕτη ἐδημοσιεύθη εἶτα καὶ διὰ τῆς ἐπισήμου Abendpost. Ἀλλ᾽ ἡ ἐπικρατήσασα ταραχὴ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ ὑπῆρξεν ἔκτακτος. Αἱ ράνται τοῦ Κράτους ἔπεσαν κατὰ 2 ἢ 3 φλορίνια ἐκ τῶν καλλίστων δὲ σιδηροδρομικῶν μετοχῶν τινὲς ἔπεσαν κατὰ 70 καὶ 80 φλορίνια. Τηλεφωνικῶς διετάχθησαν ἅπαντες οἱ μεσῖται νὰ πωλήσωσιν εἰς οἱανδήποτε τιμήν, τηλεγραφήματα ἀφικνοῦντο εἰς ἕκαστον λεπτὸν καὶ οἱ φρενητιῶντες κερδοσκόποι ἐπήδων ἐκ τῶν ἁμαξῶν ἀγωνιῶντες ἐξ ἀνυπομονησίας, ἵνα δώσωσι σημαντικὰς ἐγγυήσεις εἰς τὴν ἀγορὰν ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἐπί τινα χρόνον οὐδεμία πώλησις ἠδύνατο νὰ γίνῃ, καὶ οἱ μεσῖται, καταπιεζόμενοι ὑπὸ διαφόρων διαταγῶν, διετέλουν ἐν ἀπελπισίᾳ. Ὀλίγοι δὲ ψυχροὶ ἀγορασταί, ὑποπτεύοντες ὅτι ὅλος ἐκεῖνος ὁ θόρυβος εἶχε διεγερθῇ χάριν ἀστειότητος, ἤρχισαν νὰ κάμωσιν ἀγοράς, αἵτινες ἀπέβησαν ἐπικερδέσταται. Οὗτοι ἐκράτουν τὴν ἀγορὰν εἰς τὰς χεῖράς των μέχρι τῆς 5, ὅτε ἡ πρώτη ἐπίσημος ἀναγγελία ἐγένετο διαψεύδουσα τοὺς ὑποτιθεμένους λόγους τοῦ αὐτοκράτορος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Κατ᾽ εἰδήσεις ἐκ Σαμσοῦντος, λιμένος κατὰ τὴν Μαύρην Θάλασσαν, ἐν τῷ βιλαετίῳ Τραπεζοῦντος, θρασεῖα ληστοπραξία διεπράχθη ἐσχάτως ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως. Συμμορία ἐκ 12 ληστῶν εἰσέδυσε περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ἀρνώ, διευθυντοῦ τοῦ μονοπωλείου τοῦ τουρκικοῦ καπνοῦ καὶ κατέλαβε αὐτὸν ὑπνώττοντα. Οἱ λησταὶ ἔσυρον αὐτὸν ἐκ τῆς κλίνης διὰ τῆς βίας καὶ ἀπήτησαν παρ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ ποινῇ θανάτου ποσὸν 3,000 λιρῶν. Ἐπὶ τῇ δηλώσει δὲ ἐκείνου ὅτι δὲν ἦτο κάτοχος τοσούτου ποσοῦ, ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ υἱοῦ του ἀπειλοῦντες ὅτι θὰ τὸν κατέσφαζον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Ἐκ νέου ὁ κ. Ἀρνὼ ὡρκίσθη αὐτοῖς ὅτι τὸ ἦτο ὅλως ἀδύνατον νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις των, ἀλλ᾽ οἱ κακοῦργοι ἔσυρον ἐκ τῆς κλίνης τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ ἤρχισαν νὰ τὴν δέρωσιν ἀπανθρώπως. Ἐν τῷ μεταξὺ τινὲς αὐτῶν ἐρευνῶντες καθ᾽ ἅπασαν τὴν οἰκίαν, εὗρον 30 λίρας καὶ κοσμήματά τινα, ἅτινα καὶ ἀνήρπασαν. Δυσηρεστημένοι δ᾽ ἐκ τῶν λαφύρων τούτων οἱ λησταὶ εἶχον ἐκ τρίτου ὁρμήσει κατὰ τοῦ συζύγου καὶ ἔμελλον νὰ ἐκτελέσωσι τὴν θανατικὴν αὐτῶν ἀπειλήν, ὅτε ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ὥρμησεν ἐντὸς τοῦ δωματίου καὶ διέταξεν αὐτοὺς ν᾽ ἀποσυρθῶσι παραχρῆμα καθόσον ἐγένετο πλάνη. Οἱ κακοῦργοι ὅθεν ἀπῆλθον.

Φαίνεται, ὅτι εἶχε περιέλθει εἰς γνῶσιν τῶν ληστῶν, ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Τράπεζα εἶχεν ἀποστείλει δύο ὑπαλλήλους, ὀνόματι Γροζιὲ καὶ Ἀρνὼ εἰς Σαμψοῦντα μὲ ποσὸν 3,000 λιρῶν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἱδρύσωσιν ὑποκατάστημα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἀπατηθέντες δ᾽ ἐκ τῆς ὁμοιόμητος τῶν ὀνομάτων, οἱ λησταὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μονοπωλείου ἀντὶ εἰς τὴν τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης. Ἡ ληστοσυμμορία αὕτη ἐνέσπειρε τὸν πανικὸν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ἥτις εὑρίσκεται ἐν καταστάσει σχεδὸν πολιορκίας. Παρὰ τὰς προσπαθείας των, αἱ ἀρχαὶ δὲν ἐξιχνίασαν εἰσέτι τοὺς κλέπτας. Συνεπείᾳ τοῦ κακουργήματος τούτου καὶ τοῦ λαθρεμπορίου, ὅπερ διενεργεῖται εὑρέως εἰς τὰς ἀκτὰς ἐκείνας, ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐξέδοτο διάταγμα, καθ᾽ ὃ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Μονοπωλείου ἔσονται τοῦ λοιποῦ ὡπλισμένοι ὡς οἱ χωροφύλακες.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΒΙΣΜΑΡΚ

Ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ ἀφίκετο εἰς Βερολῖνον τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, οὐχὶ ἵνα παραστῇ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ γερμανικοῦ Κοινοβουλίου ὡς ἤλπιζον οἱ θαυμασταί του, ἀλλ᾽ ὅπως ἐκεῖθεν κατευθυνθῇ εἰς Φριδρισχρούην, ὅπου διαμένει. Καίτοι δὲ ὁ πρίγκιψ δὲν ἐξῆλθε τῆς σιδηροδρομικῆς ἁμάξης, ἡ βραχεῖα στάσις τοῦ τραίνου παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς θορυβωδεστάτην καὶ ζωηροτάτην διαδήλωσιν, παρομοία τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἐγένετο εἰς τὸν σιδηροῦν καγκελλάριον. Δύο περίπου χιλιάδες ἄτομα εὑρίσκοντο εἰς τὸν σταθμόν, μετ᾽ ἀγωνίας ἀναμένοντα τὴν ἄφιξιν τῆς φερούσης τὸ εἴδωλον τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ἁμαξοστοιχίας. Πολλοὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες δυσκόλως ἀνεκράτουν τὸ πλῆθος ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσπηδήσῃ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἥτις εἶχεν ἀνεγερθῆ διὰ τὴν περίστασιν· τινὲς δὲ τῶν ἐνθουσιωδῶν θεατῶν-φοιτηταί, ἀντισημῖται, καὶ κυρίαι πεφορτωμέναι μὲ ὡραίας ἀνθοδέσμας καὶ κάνιστρα πλήρη ἀνθέων,-ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ τραίνου διεσκέλισαν τὸν φράκτην καὶ ἐπλησίασαν τὴν ἅμαξαν ἐν ᾗ ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ ἐταξείδευεν.

Ὁ πρίγκιψ συνωδεύετο ὑπὸ τῆς πριγκιπίσσης Βίσμαρκ τῆς θυγατρός του καὶ τοῦ γαμβροῦ του, κόμητος καὶ κομήσσης Ραντζώ. Ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι ἐχαιρέτισαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ καγκελλαρίου εἰς τὸ παράθυρον τῆς ἁμάξης, ὁ δὲ φράκτης κατεθραύσθη παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ ἐφορμῶντος πλήθους. Ἐν τῷ μέσῳ χιλιάδων κραυγῶν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος «ἡ Γερμανία ὑπὲρ πᾶν ἐν τῷ κόσμῳ» ἀνεπέμπετο ὑπὸ τῶν φοιτητῶν καὶ συνῄδετο ἐγκαρδίως ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ βαθέως συνεκινήθη μέχρι δακρύων. Ὅτε δὲ ἐπετεύχθη σιγή, ηὐχαρίστησε τοὺς φίλους του διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχήν, ἀλλὰ παρεκάλεσεν αὐτοὺς ν᾽ ἀπομακρυνθῶσιν ὀλίγον ἐκ τῶν ἁμαξῶν ὅπως προληφθῶσιν ἐνδεχόμενα δυστυχήματα κατὰ τὴν ἐκκίνησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας. Ἔτεινε ἐλευθέρως τὴν χεῖρά του ἔξω τοῦ παραθύρου ἵνα τὴν θλίψῃ τὸ πλῆθος καὶ ἐδέχθη προθύμως πολλὰς ἀνθοδέσμας εὐχαριστῶν ἐπανειλημμένως.

Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, αἱ τρεῖς ἅμαξαι αἱ κατεχόμεναι ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος συνεδέθησαν πρὸς ἄλλην ἀτμομηχανὴν καὶ ὡδηγήθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Λέχτερ. Ἐνταῦθα τὸ πλῆθος ἦτο συμπαγέστερον καὶ μᾶλλον ἐνθουσιῶδες, ἐχθρικώτερον δὲ διέκειτο πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις εἶχε διαταχθῇ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν ἐξέδραν. Ἀλλ᾽ ἡ ἀστυνομία δὲν ἴσχυσε καὶ ἐδῶ ν᾽ ἀνακρατήσῃ τοὺς φρενητιῶντας ὀπαδοὺς τοῦ καγκελαρίου. Σωροὶ ἀνθέων ἐρρίφθησαν ἐντὸς τοῦ βαγονίου διὰ τὸν πρίγκιπα καὶ τὴν πριγκίπισσαν. Ὅτε δὲ ἡ ἁμαξοστοιχία ἐξεκίνησεν, ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ ἐξέφρασεν ἐκ νέου τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχήν, προσθεὶς ὅτι ἠγάλλετο εἰς ἄκρον βλέπων ὅτι εἶχεν ἀκόμη τόσους φίλους εἰς Βερολῖνον μετὰ τόσον μακρὰν ἀπουσίαν. Ὁ πρώην καγκελλάριος ἐφαίνετο ἔχων ἄριστα τὴν ὑγείαν.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος

(Συνέχεια)

Καθ' ἅπασαν τὴν ἱστορίαν τῶν δημοσίων χρεῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο ἀποτελεῖ μοναδικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν ὅλων τῶν ἄλλων κρατῶν. Καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ὀφείλεται ἡ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν πρὸς τὸν Ναπολέοντα 1ον πολέμων ἐξακολούθησις τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τῆς Ἀγγλίας, εἰς οὓς πολέμους κυρίως ἀποδοτέον τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀγγλικῶν χρεῶν. Ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν, περιλαμβανομένων μεταξὺ τοῦ 1773 καὶ 1815, ἡ αὔξησις τοῦ δημοσίου χρέους ὑπερέβη τὰ «ἑξήκοντα ἑκατομμύρια λιρῶν». Δύναταί τις δὲ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μάχης τοῦ Waterloo ἡ Ἀγγλία ἀπέτισεν ἐκ τῶν προσόδων αὐτῆς τὰς δαπάνας παντὸς πολέμου, εἰς ὃν ἀνεμίχθη, καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ἠλάττωσε τὸ χρέος αὐτῆς κατὰ ὀγδοήκοντα περίπου ἑκατομμύρια.

Κατὰ τὸ 1875 ἐψηφίσθη νόμος σκοπῶν τὴν βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τοῦ δημοσίου χρέους διὰ νέου διαρκοῦς χρεωλυτικοῦ κεφαλαίου, πρὸς συντήρησιν τοῦ ὁποίου ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ψηφίζει ἐτησίως ἀνάλογόν τι ἐκ τῶν ἐθνικῶν προσόδων ποσόν, ὅπερ εἶνε ἤδη ὡρισμένον εἰς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἑκατομμύρια λιρῶν. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1879, τὸ ὁλικὸν δημόσιον χρέος, πάγιόν τε καὶ προσωρινόν, ἀνέβαινεν εἰς 778,078,840 λιρῶν· (μὴ περιλαμβανομένου ἐν αὐτῷ ἐλλείμματος ἐκ λιρῶν 4,583,433, προκύψαντος ἐκ τῶν ἀποταμιευτικῶν τραπεζῶν(.

Κατὰ τὸ 1751 ἡ κυβέρνησις ἤρξατο νὰ ἑνοῖ τὰ διάφορα δάνεια εἰς ἓν κεφάλαιον καλούμενον Πάγιον Κεφάλαιον.

Ὁ τόκος, ὅστις ἐπληρώνετο ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γουλιέλμου 3ου καὶ τῆς Ἄννης παρήλλασεν· ἀλλὰ βραδύτερον ἀντὶ νὰ μεταβάλληται κατὰ τὴν ἑκάστοτε κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς, ὡρίσθη οὗτος εἰς 3 τοῖς ἑκατόν, γινομένης τῆς ἀναγκαίας προσθήκης εἰς τὸ παγιωθὲν κεφάλαιον. Οὕτω ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ δανεισθῇ χρήματα κάτω τῶν 4 1)2 ο)ο, ἤθελε δώσει ἑκάστῳ δανειστῇ ὁμολογίαν 150 λιρῶν ἀποφέρουσαν τόκον 3 ο)ο δι' ἑκάστην ἑκατοστὺν λιρῶν, ἣν οὗτος ἤθελε καταβάλλει, τὸ δὲ δημόσιον ἤθελεν εἶνε ὑπόχρεον ν' ἀποδίδῃ αὐτῷ λίρας τέσσαρας καὶ ἡμίσειαν κατ' ἔτος ὡς τόκον μέχρι τῆς ἀποσβέσεως τοῦ χρέους διὰ τῆς πληρωμῆς 150 λιρῶν. Τὸ σύστημα ὅμως τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπὶ τέλους ὡς λίαν ἐπιζήμιον, καὶ ὑπελογίσθη, ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τὸ τότε ὑπάρχον χρέος ἀνέβαινε σχεδὸν εἰς δύο πέμπτα πλέον τοῦ πράγματι δανεισθέντος ποσοῦ, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον εἶχε νὰ καταβάλῃ ἀπὸ 6 μέχρι 7,000,000 λιρῶν ἐτησίως εἰς τόκον πλέον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἤθελε καταβάλλει, ἐὰν τὰ χρήματα ἐδανείζοντο εἰς τὴν τρέχουσαν τῆς ἡμέρας τιμήν, καὶ ἐπαγιοῦντο ἄνευ αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου. Διότι ὁ ἀγοραῖος τόκος ἠδύνατο νὰ ἐκπέσῃ μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου, ἐνῷ τὸ παγιωθὲν κεφάλαιον διετέλει ἀμείωτον.

Μέρος τῶν προσόδων διατίθεται ἐτησίως πρὸς ἀπότισιν τοῦ τόκου τῶν δημοσίων χρεῶν εἰς ἐκείνους, οἵτινες προσωπικῶς ἐδάνεισαν χρήματα, ἢ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐκληρονόμησαν τοὺς τίτλους ἄλλων ἢ πρὸς οὓς οὗτοι μετεβιβάσθησαν. Ἐκεῖνος πρὸς ὃν τοιαῦτα χρεώγραφα μετεβιβάσθησαν δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ πιστοποιητικὸν τῆς μεταβιβάσεως ταύτης, ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐγγράφεται ἐν τοῖς τοῦ δημοσίου χρέους βιβλίοις. Ἐὰν δὲ πάλιν αὐτὸς πωλήσῃ ὅλα ἢ μέρος τῶν χρεωγράφων τούτων, γίνεται αὖθις νέα μεταβίβασις ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πωλητοῦ εἰς τὸ τοῦ νέου κτήτορος. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία εἶνε κατατεταγμένα ἀλφαβητικῶς ἐν τῇ τραπέζῃ τῆς Ἀγγλίας, καὶ εὑρίσκονται ἐν διαφόροις τμήμασι σεσημειωμένα διὰ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος καὶ τῆς συλλαβῆς τοῦ βιβλίου, ὅπερ περιλαμβάνουσιν. Οὕτω δὲ ἕκαστος δύναται εὐχερῶς ν' ἀνεύρῃ τὸ ἀκριβὲς μέρος, ἔνθα ὁ λογαριασμὸς αὐτοῦ φυλάττεται. Ἡ ἐργασία ὅμως τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν χρεώγραφα εἶνε ἀνατεθειμένη σχεδὸν ἐντελῶς εἰς μεσίτας οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς πράκτορες τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀγοράσωσιν ἢ νὰ πωλήσωσι τοιαῦτα, καὶ οἵτινες ἐνεργοῦσιν ἐπ' ὀνόματι τούτων πᾶσαν ἀναγκαίαν πρᾶξιν. Ἡ τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἀποτείνει διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως τοὺς τόκους τῶν δημοσίων χρεωγράφων.

Ἡ ἀξία τῶν χρεωγράφων τῶν 100 λιρῶν ὀνομαστικῶν διακυμαίνεται κατὰ τὴν ἀφθονίαν ἢ ἔλλειψιν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ χρημάτων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸν ἔτη ἡ ἀγοραία τιμὴ ἑκατὸν λιρῶν τῶν χρεωγράφων τῆς κυβερνήσεως τῶν 3 ο)ο διεκυμάνθη ὑπὸ τῶν 47 1)4 λιρ. μέχρι τῶν 102 1)4 λιρῶν. Πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὸ νὰ διακυβεύσῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὴν ἐθνικὴν εὐημερίαν ἐπιφέρει τὴν τῶν χρεωγράφων ἔκπτωσιν καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ἄλλα κράτη ἀπεπειράθησαν νὰ διατηρήσωσιν ὑψωμένας τὰς τιμὰς τῶν δημοσίων χρεωγράφων διὰ νόμων, ἀλλὰ καθ' ὁλοκληρίαν ἀπέτυχον. Τὰ χρήματα, ὡς τὸ ὕδωρ, διορίζουσι τὴν ἑαυτῶν θέσιν, καὶ οὐδεμία νομοθετικὴ ἐπέμβασις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ μόνιμον αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν εἰς τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

Παρετήρησα, ὅτι ᾐσθάνθητέ ποτε ἔκπληξιν ὅτε ἠκούετε λόγον γινόμενον περὶ τῆς «ἀξίας τῆς λίρας». Ἀναμφιβόλως ἐνομίζετε, ὅτι ἡ λίρα καὶ τὸ σελίνιον εἶχον ὡρισμένην καὶ ἀμετάβλητον ἀξίαν· καὶ βεβαίως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σχῆμα καὶ τὸ βάρος αὐτῶν, τοῦτο ἔχεται ἀληθείας. Ἀλλὰ πράγματι τὰ νομίσματα ταῦτα δὲν εἶνε εἰμὴ τεμάχια χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἔχοντα ἀξίαν ἀκριβῶς ἀνάλογον πρὸς τὰ πράγματα πρὸς ἃ δύνανται ἐκεῖνα ν' ἀνταλλαχθῶσι καὶ οὐχὶ μείζονα. Μία λίρα ἀντιπροσωπεύει τόσην ἔκτασιν γῆς, τόσον κρέας, ἢ τόσην ποσότητα οἱουδήποτε ἄλλου πράγματος, οὗτινος ἔχομεν χρείαν. Ἐὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπάρχῃ μόνον μικρὰ ποσότης κρέατος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχῃ πληθώρα λιρῶν πρὸς ἀγορὰν τοῦ κρέατος, οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα θέλουσι πράγματι διαγωνισθῇ πρὸς ἀλλήλους πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ κρέατος, καὶ θέλουσι πληρώσει τόσα χρήματα, ὅσα πᾶς τις ἐκ τῶν ἀγοραστῶν ἤθελεν εἶνε διατεθειμένος νὰ δώσῃ. Ἐὰν ἀφ' ἑτέρου τὸ μὲν κρέας τυγχάνῃ ἄφθονον, αἱ δὲ ἐν κυκλοφορίᾳ λίραι εὐάριθμοι, τὸ ἀντίθετον τοῦ ἄνωθι παραδείγματος θέλει συμβῇ· δηλ. ὁ κρεοπώλης θέλει διαγωνισθῇ διὰ τὰ χρήματα, καὶ θέλει δώσει τόσην ποσότητα κρέατος, ὅσην οἱοσδήποτε ἄλλος κρεοπώλης εἶνε διατεθειμένος νὰ δώσῃ ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὸν χρυσόν. Ὅθεν ὅταν λέγῃ τις, ὅτι πρᾶγμά τι εἶνε εὔωνον ἢ ὑπερτετιμημένον, πράγματι ἐννοεῖ, ὅτι τοῦτο εἶνε σχετικῶς ἄφθονον ἢ τἀνάπαλιν. Ἐξεπλάγητε δὲ ἀναμφιβόλως καὶ ὅτε ἠκούσατε περὶ «τῆς τιμῆς τῶν χρημάτων». Ἡ τιμὴ τῶν χρημάτων εἶνε ὁ τόκος ἐπὶ τῷ ὁποίῳ δύναταί τις «νὰ δανεισθῇ χρήματα»· Ὡς ἐν τοῖς προμνημονευθεῖσι παραδείγμασι θέλετε ἐννοήσει, ὅτι, ὅταν τὰ χρήματα εἶνε ἄφθονα, δύναταί τις νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ἐλάσσονι τόκῳ ἢ ὅτε ὑπάρχει σπάνις τούτων.

Διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τοῦ κεφαλαίου τοῦ δημοσίου χρέους, ἱδρύθησαν τὰ λεγόμενα «χρεωλυτικὰ ταμεῖα,» τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Σὶρ Ροβέρτου Walpole κατὰ τὸ ἔτος 1716, τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ τοῦ Pitt κατὰ τὸ 1786. Ὁ τελευταῖος οὗτος ηὔξησε διὰ φόρων ὑπολογισθέν τι πλεόνασμα ἐκ 900,000 λιρῶν ἐν ταῖς δημοσίοις προσόδοις, οὕτως ὥστε νὰ συμπληρωθῇ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ τοῦτο ἔδει νὰ χρησιμεύσῃ κατ' ἔτος πρὸς πληρωμὴν τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου. Ἐφ' ὅσον τοῦτο ἢ οἱονδήποτε πλεόνασμα ἀπέμενε μετὰ τὰς συνήθεις τοῦ κράτους δαπάνας, ἐξηκολούθει ἐπιτυχῶς καὶ τελεσφόρως νὰ χρησιμεύῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον· ἔφθασεν ὅμως ἡ ἡμέρα ὅτε τοιοῦτόν τι οὐδόλως παρουσιάζετο, ἀλλὰ τὸ χρεωλυτικὸν κεφάλαιον δὲν συνεξέλιπεν. Ταχέως ἀπεδύθη αὖθις ἡ Ἀγγλία εἰς πολέμους, καὶ ἠναγκάσθη νέα νὰ συνομολογήσῃ δάνεια, ὅπως καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα, ἀλλ' αἱ 900,000 λιρῶν ἐξηκολούθουν νὰ χρησιμεύωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς ἀπέτεινεν ἡ Ἀγγλία ὑποχρεώσεις, δι' ἃς μικρός τις ὠφείλετο τόκος, διὰ δὲ τῆς ἄλλης συνῆπτε νέας ὑποχρεώσεις, δι' ἃς ὤφειλε νὰ καταβάλῃ μέγα τόκου ποσόν.

(ἀκολουθεῖ).

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Εἰς τὸν Ἀγγλικὸν στρατὸν εὑρίσκονται ἑπτὰ χιλιάδες ἄνδρες ἔχοντες ὕψος ὑπεράνω τῶν ἓξ ποδῶν. Εἰς ἑκάστους ἑκατὸν ἄνδρας πέντε ἔχουν ὕψος πέντε ποδῶν καὶ πέντε δακτύλων, τριάντα πέντε ἄνδρες εἶνε μεταξὺ πέντε ποδῶν, πέντε δακτύλων καὶ πέντε ποδῶν καὶ ἑπτὰ δακτύλων, τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἄνδρες μεταξὺ πέντε ποδῶν καὶ ἑπτὰ δακτύλων καὶ πέντε ποδῶν καὶ δέκα δακτύλων καὶ δώδεκα ἄνδρες εἶνε ὑψηλότεροι τῶν πέντε ποδῶν καὶ δέκα δακτύλων.

* * *

Ἐκ τῶν ζώων ὁ ἵππος δύναται νὰ τρώγῃ ἐπὶ εἴκοσιν ὥρας κατὰ συνέχειαν ἐντὸς τῶν 24 ὡρῶν. Ὁ ἵππος ἐξ ὅλων τῶν ζώων, ὅταν ἔχῃ καλὴν ὑγείαν ἔχει διηνεκῶς καὶ καλὴν ὄρεξιν, δυνάμενος νὰ κάμνῃ καλὴν ἐργασίαν, σπανίως δὲ ἀσθενεῖ. Ἐκ τῆς καλῆς ὀρέξεως ἑνὸς ἵππου καὶ τῆς μακρᾶς ὁδοιπορίας τὴν ὁποίαν δύναται νὰ κάμῃ χωρὶς νὰ ἀπαυδήσῃ κρίνομεν σήμερον τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἵππου. Ὁ στόμαχός του εἶνε ἐν τούτοις κατ' ἀναλογίαν τοῦ σώματός του σμικρὸς καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον τρώγει ἀκαταπαύστως. Εἷς ἵππος ἀναλίσκει κατ' ἔτος τὸ προϊὸν εἴκοσιν καὶ τεσσάρων στρεμμάτων βρώμης καὶ ἀχύρων. Ἐὰν διατηρήσητε ἄνευ τροφῆς ἕνα ἵππον διὰ πολλὰς ὥρας, ἔπειτα τοῦ δώσητε νὰ φάγῃ, καταβροχθίζει τὴν τροφήν του μετὰ τοσαύτης ἀδηφαγίας ὥστε αἱ συνέπειαι πολλάκις εἶνε ὀλέθριαι δι' αὐτόν.

* * *

Εἰς τὴν μικρὰν πόλιν τοῦ Δουκάτου Βάλδεκ ὁ περιφανὴς ἱστορικὸς καὶ διπλωμάτης Χριστιανὸς Ἰωσίας Βένσεν ἑώρτασεν τὸ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐγεννήθη τὴν 28 Αὐγούστου 1791.

* * *

Ὁ Μικάδος ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας δὲν εἶνε εἰμὴ μόνον 39 ἐτῶν.

* * *

Τὸ ὑγρότερον μέρος τῆς γῆς εἶνε ἡ Κέρα-Ποντζῆ εἰς τὴν Ἀσσάμ τῶν Ἰνδιῶν. Ἡ πτῶσις τῆς βροχῆς ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀνῆλθεν ἐξ 100 μέχρι 200 δακτύλων.

* * *

Ὁ Φραγκῖσκος Φλόρης κτηνέμπορος τοῦ Μεξικοῦ συλληφθεὶς ἀπὸ τοὺς λῃστὰς πρὸ 20 ἡμερῶν ἐτουφεκίσθη παρ' αὐτῶν, διότι οἱ συγγενεῖς του δὲν ἠθέλησαν νὰ πληρώσουν δύω χιλιάδας τάλληρα, τὰ ὁποῖα οἱ λῃσταὶ ἐζήτησαν πρὸς ἀπελευθέρωσίν του.

* * *

Ἰδοὺ καὶ ἕτερον παράδειγμα μακροβιότητος. Ἡ Σείλη-Κοὺκ ἀπεβίωσε πρό τινων ἑβδομάδων εἰς τὴν Σαβάννα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν ἡλικίᾳ 110 ἐτῶν. Ἐγεννήθη καὶ ἐνυμφεύθη δούλη, τεκνοποιήσασα 11 τέκνα πρὶν πωληθῇ ὁ σύζυγός της καὶ διαχωρισθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν της ἔχει ἡλικίαν 87 ἐτῶν καὶ ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐγγόνων της 67 ἐτῶν.

* * *

Τὸ ἑπόμενον ἀνέκδοτον τῶν λόρδων δημάρχων τοῦ Λονδίνου εἶνε χαρακτηριστικώτατον. Ὁ λόρδος δήμαρχος Σὶρ-Ροβέρτος Βάϊνερ μετὰ τὸ μέγα συμπόσιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς του, ἐν τῷ ὁποίῳ παρευρέθη καὶ ὁ βασιλεὺς Κάρολος, συνώδευσεν τὴν μεγαλειότητά του μέχρι τῆς βασιλικῆς ἁμάξης ἐν πλήρει εὐθυμίᾳ. Ὅταν οἱ ἵπποι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ κινήσουν εἶπεν εἰς τὸν μονάρχην, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ ἐκκενώσουν ἀμφότεροι ἄλλην μίαν φιάλην οἴνου. Ὁ βασιλεὺς ἤρχισεν νὰ ᾄδῃ τὸ γνωστὸν ᾆσμα «ὁ μέθυσος εἶνε μέγας ὡς ἕνας βασιλεύς»... καταβὰς δὲ τῆς ἁμάξης του ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ συμποσίου καὶ ἐξεκένωσεν μετὰ τοῦ δημάρχου μίαν ἄλλην φιάλην οἴνου.

* * *

Εἰς τὸν τύπον τῆς Σκωτίας γίνεται λόγος πάλιν περὶ τοῦ Τιτζίμπορν τοῦ καταδικασθέντος εἰς πολυετῆ δεσμὰ ἐκτελέσαντος ἤδη τὴν ποινήν του καὶ ἀποφυλακισθέντος. Εἶχε καταδικασθῇ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ δόλῳ καὶ ἀγυρτίᾳ ὡς Ὄρτον καὶ ὄχι Τιτζίμπορν. Ἡ ἐφημερίς, «Ἡγέτης» τῆς Σκωτίας, λέγει, ὅτι ὁ Ὄρτον ἀνεκαλύφθη εἰς ἓν φρενοκομεῖον τῆς Παραμάτας κρατούμενος ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν. Ἐὰν τοῦτο ἀληθεύῃ τότε ὁ ἀληθὴς Τζίτζιμπορν ἀδίκως κατεδικάσθη. Διάφοροι μάρτυρες γνωρίζοντες προσωπικῶς τὸν Ὄρτον μεταβαίνουσιν ἤδη εἰς τὴν Σίδνεϊ, ὅπως βεβαιωθῶσιν τὴν ἀλήθειαν.

* * *

Εἰς τὸ Βερολῖνον ἱδρύεται νέον μελοδραματικὸν θέατρον.

* * *

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπέθανον ὀκτὼ ἄγγλοι τῶν ὁποίων ἡ περιουσία ἀνήρχετο ὑπεράνω τῶν 1,200,000 λιρῶν στερλινῶν,

Ὁ κάλλιστος καφφές, πωλεῖται εὐωνότερος ἐν Ἀγγλίᾳ παντὸς ἄλλου μέρους τῆς Εὐρώπης.

* * *

Μόνον ὀκτὼ ὑδραυλικαὶ ἑταιρίαι ἐφοδιάζουν μὲ ὕδωρ τὸ Λονδῖνον, ἤτοι ἕνα πληθυσμὸν 5,661,640.

* * *

Ἰδοὺ αἱ τρέχουσαι τιμαὶ τῶν πουλερικῶν εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ Λονδίνου, αἵτινες σχετικῶς εἶνε εὐωνότεραι ἐκείνων τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν, διότι τὰ πτηνὰ αὐτὰ εἶνε εὐτραφέστερα, παχύτερα, βαρύτερα καὶ ἀσυγκρίτως νοστιμώτερα. Ὄρνιθες 3 σελίνια ἡ μία πέρδικες 3 1)2 σελίνια τὸ ζεῦγος, ἰνδιάνοι 3-4)2—7 σελίνια ὁ εἷς, πάπιαι 1-1(2-2 σελίνια, λαγωοὶ 3-4 σελίνια καὶ τῆς νέας Ζηλανδίας οἱ κόνικλοι 4-5 πένας ἡ λίτρα. Τὰ μικρὰ πτηνὰ κάτω τοῦ σελινίου τὸ ζεῦγος.

* * *

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ Πεκῖνον τῆς Κίνας ἔχει μισθὸν 5,500 λίρας κατ' ἔτος.

20

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὰ τέσσαρα Ἀλεξητήρια.

(συνέχεια).

— Ἄριστα ! ἄριστα ! ἔκραξεν ἡ Ζιδρὲ ἐνθουσιωδῶς... ἰατρέ, τὴν προσεχῆ φοράν, ὅταν μὲ ἴδῃς, θὰ σοὶ παρουσιάσω τὰς δύο εἰλικρινεῖς φίλας μου τὴν Ντοῦνα καὶ τὴν Μπόνα, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀνατροφὴν ἤδη ἐνασχολοῦμαι.... Εἶνε πελωρίων ἀναστημάτων καὶ ὡς ἵπποι μὲ μεταφέρουσι συχνὰ ἀπὸ δάσους εἰς δάσος καὶ ἐκ βουνοῦ εἰς βουνόν.

— Πρὸς τίνα σκοπόν ; μετ' ἀπορίας ἠρώτησεν ὁ ἰατρός.

— Πρὸς ἕνα μέγαν, μέγαν σκοπόν.... θέλεις τὸ μάθει ἀκολούθως... ἀλλὰ διὰ τὸν λύκον;... ὑπάρχει ἐξιδιασμένον ἀλεξητήριον διὰ τοῦτον ;

— Ἀνάθρεψον τὸν λύκον ὡς τὸν κύνα καὶ θέλεις ἔχει ἕνα κύνα νὰ σὲ ἀκολουθῇ καὶ ἐκτελῇ τὰς διαταγάς σου, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι εἶνε δειλότερος, πανουργότερος καὶ ἔχει ὀξυτέραν ὄσφρησιν. Εἰς πᾶσαν περίστασιν μὴ ἐκλέξῃς μέλανα λύκον, διότι οἱ μέλανες εἶνε οἱ ἧττον ἐπιδεκτικοὶ ἐξημερώσεως. Ἀνάθρεψον ἀρτιγενῆ λύκον μὲ κυνάριον, μὴ τοὺς διαχωρίσῃς παντελῶς, μὴ τοὺς δέσῃς, μὴ τοὺς δώσῃς αἰτίας ἀντιζηλίας καὶ τότε ὁ λύκος θέλει μιμηθῇ τὰς οἰκιακὰς ἀρετὰς τοῦ κυνός, καὶ θέλεις ἔχει ἓν ζεῦγος φοβερῶν καὶ ἀπροσίτων φυλάκων.

— Ἄριστα, ἄριστα, ἔκραξε καὶ πάλιν ἡ Ἀθιγγάνη, ἀντὶ ἑνὸς ἀνατρέφω δύο κύνας μὲ δύο κανελοχρόους λύκους.... θέλω σοὶ δείξει καὶ τούτους ἐγκαίρως.... τώρα τὰ ἕτερα δύο ἄλλα ζητήματα, φῶς τοῦ νοός μου Ἱερώνυμε.... Ἀ, ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐγνώριζον ταῦτα, ἀνόητοι, εὐπιστοι καὶ ἁπλοῖ ἢ δεισιδαίμονες εἰς ταῦτα τὰ μέρη δὲν ἤθελον ὑπάρχει.

— Ζητεῖς νὰ σὲ δείξω τὸ μέσον, δι' οὗ νὰ ῥίπτῃς τὸν ἄνθρωπον εἰς διηνεκῆ ὕπνον καὶ εἰς διαρκῆ ληθαργίαν;... λάβε τοῦτον τὸν ζωμόν· εἶνε ἐκ τούτων τῶν σπόρων δηλ. τοῦ Ντατούρα (Datura) φυτοῦ σταχυώδους τῶν διακεκαυμένων ζωνῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ γένους τῶν στραμμωνίων. Τὸ φυτὸν τοῦτο ὀνομάζεται ἔτι κοινῶς τὸ β ό τ α ν ο ν τ ῶ ν μ ά γ ω ν καὶ β ό τ α ν ο ν τ ο ῦ δ ι α β ό λ ο υ. Ῥίψον μίαν ἢ δύο μόνον σταγόνας ἐκ τοῦ ῥευστοῦ τούτου, ἢ ὀλίγους μόνον κόκκους ἐκ τοῦ σπόρου του ἐντὸς τοῦ φαγητοῦ ἢ ποτοῦ καὶ θέλεις κάμει τὸν ἄνθρωπον νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας κατὰ σειρὰν ὕπνον ἀκροτάτης ληθαργίας. Αἱ Πορτογαλλίδες τῆς Γκόας τὸ μεταχειρίζονται, ὅπως ἀποκοιμίζωσι τοὺς συζύγους των, οἵτινες πίπτουσι σπασμωδικῶς γελῶντες εἰς ὕπνον μὴ αἰσθανόμενοι τί συμβαίνει πέριξ αὐτῶν· δύνασαι ν' ἀποκόψῃς πληγὴν καὶ ἀποσπάσῃς ὀδόντας χωρὶς ὁ κοιμώμενος νὰ αἰσθανθῇ τὸν ἐλάχιστον πόνον ἢ ἐξυπνήσῃ· πλὴν πρέπει νὰ εἶσαι ἄκρως προσεκτικὴ εἰς τὴν δόσιν, διότι περισσότεραι τῶν δύο ἢ τριῶν σταγόνων φέρουσιν τὸν θάνατον. Τὸ ἴδιον τοῦτο ἰατρικὸν θέλει σοὶ χρησιμεύσει, ὅπως θεραπεύσῃς τοὺς σπασμούς, τὰ ἀρθριτικὰ ἄλγη, τοὺς νυγμοὺς τῶν μυώνων καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν νεύρων.

— Καὶ ὅταν θέλω νὰ ἐπαναφέρω πάλιν εἰς τὸν κόσμον ἰατρέ, τὸν ὑπὸ κράτος τούτου κοιμώμενον ;... ὑπόθεσον, ὅτι κατὰ λάθος τὸ ἔδωσα εἴς τινα....

— Μὴ βιάζεσαι, ψυχή μου Ζιδρέ, εἶχον σκοπὸν νὰ σὲ εἴπω τί νὰ κάμῃς.... ἰδού, θέσον τοὺς πόδας τοῦ ὑπνώττοντος ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος καὶ θέλεις ἀμέσως τὸν ἐξυπνήσει.... ἢ δὸς αὐτῷ ἐμετικὸν ἢ ὄξος εἴς τι ποτόν.

— Ὦ Ἱερώνυμε, τὸ φάρμακον τοῦτο εἶνε ἀπείρως πολύτιμον εἰς ἐμέ... τί λέγω εἶνε ἀνεκτίμητος θησαυρὸς διὰ πάντα ἐπαγγελλόμενον τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, ἐξεφώνησεν ἡ Ἀθιγγάνη... ἀλλὰ σύ, ἀγαπητέ μου, τόσον σοφὸς ἄνθρωπος, θὰ γνωρίζῃς ὅλα ταῦτα τὰ σωστικὰ καὶ νὰ μὴ θέλῃς νὰ ὠφελῆς περισσότερον ἀπὸ ἰατρός, προσέθηκε σπουδάζουσα μετὰ θαυμασμοῦ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ γέροντος ἐραστοῦ της, καὶ σφίγγουσα διὰ τῶν ἑρμογλυφικωτάτων βραχιόνων της τὸν λαιμόν μου ἐπὶ τοῦ στήθους της καὶ κατασπαζομένη αὐτόν.

— Τὸ ῥευστὸν τοῦτο, ἐξηκολούθησεν ὁ Δε-λα-Λάνσης, συνθλίβων καὶ οὗτος μετὰ περισσοτέρας ζέσεως τὴν χεῖρα τῆς Ἀθιγγάνης, εἶνε τὸ καλούμενον β ι σ σ ό κ ο (vissoco) ἀποσταλαζόμενον ἐκ τῶν ῥιζῶν ὁμωνύμου βοτάνου τῆς Βιργινίας· τοῦτο ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ῥίπτῃ διὰ πολλὰς ὥρας εἰς κατάστασιν βλακείας τὸν ἄ ν θ ρ ω π ό ν σ ο υ, ὥστε νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ πείθηται εἰς ὅ,τι τοῦ προτείνεις ἢ εἰς ὅ,τι ἐπιθυμεῖς. Λάβε καὶ ταῦτα τὰ μ α σ χ-α λ ά χ δηλ. τὰ ἐξ ὀπίου καταπότια καί τοι μὴ παράγοντα τόσον ἐντελῶς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα τοῦ βισσόκου. Θέλεις τώρα νὰ κάμῃς τὸν ἀγέλαστον καὶ σκυθρωπὸν νὰ γελᾷ ; δός του νὰ φάγῃ ὀλίγον ἀπὸ τὴν ἄ τ ρ ο π ο ν β έ λ λ α δ ό ν α (atorpa bella dona). Τὸ δηλητήριον τοῦτο, φυτὸν τῆς οἰκογενείας τῶν δικοτυληδόνων, τὸ κτησάμενον τὴν ἐπωνυμίαν μιᾶς τῶν εὐμενίδων τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας διὰ τὰ σκανδαλώδη αὐτοῦ ἀποτελέσματα, ἐπιφέρει τῳόντι τὰς πλέον ἀμέσους καὶ τρομερωτέρας συνεπείας ἀναλόγως τῆς δόσεώς του· προξενεῖ μωρὰν φρένησιν ὡς τὴν τοῦ οἰνοληπτου, γέλωτας βιαίους ἀκρατήτους καὶ σπασμωδικοὺς μετὰ μορφασμῶν ἐπανειλημμένων καὶ χαῦνον ἀναστροφὴν τῶν βολβῶν τῶν ὀμμάτων. Τὸ ἀντίδοτον τούτου εἶνε ποτὰ ἐξώδη, πρὸ πάντων ὁ χυλὸς τοῦ λεμονίου ἢ τὸ ὄξος. Ἡ ἄτροπος βέλλα δόνα ἐν τούτοις εἶνε καὶ τῆς θεραπευτικῆς ἄξιος λειτουργός, συγχρόνως δύνασαι διὰ μικρᾶς σταγόνος ἐκ ταύτης ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ νὰ θεραπεύσῃς τὴν πάσχουσαν κόρην, τὸ ὑπόχυμα (καταρράκτην)· δύνασαι νὰ ἰάνῃς τὰς αἱμορροΐδας, τὰς καρκινώδεις τάσεις· εἶνε δὲ χρήσιμος καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς ἀσθενείας, ὡς ἤδη γιγνώσκεις καλῶς.

Ἦτο σχεδὸν δεκάτη ὥρα τῆς νυκτός, ὅταν ὁ ἰατρὸς ἐτελείωσεν. Ἡ Ζιδρὲ ἔκρυψεν εἰς τὸ στῆθος αὐτῆς τὸ βαμβάκινον δέμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς περιετύλιξε πάντα ταῦτα, εἶτα ἀποσπάσασα ἓν ζεῦγος ἀγγλικῶν πιστολίων, ἅτινα ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτῆς εἶχε κεκρυμμένα, καὶ δίστομον μικρὸν μαχαίριον ἐπεθεώρησε ταῦτα ἐν τῷ φωτὶ τῆς λυχνίας· ἀκολούθως ἠγέρθη καὶ ῥίψασα τὴν κάππαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς ἡτοιμάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Ποῦ θὰ ὑπάγῃς τοιαύτην ὥραν ; ἠρώτησεν ὁ ἰατρός· διατί δὲν μένεις ἀπόψε καὶ νὰ ἀναχωρήσῃς τὴν πρωΐαν ;

— Ἑκάστη ὥρα, ψυχή μου Ἱερώνυμε, εἶνε πολύτιμος διὰ τὴν Χάνκω καὶ Χαϊνίτζαν· ἔπειτα τὸ γιγνώσκεις, ταξειδεύω πάντοτε τὰς νύκτας καὶ ὄχι μὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ σοφέ μου ἄγγελε, τὴν προσεχῆ φοράν, ὅταν σὲ ἐπανίδω, θὰ μείνω πολλοὺς κατὰ συνέχειαν μῆνας πλησίον σου ... δὲν δυσαρεστεῖσαι, ὅτι εἶμαι ἠναγκασμένη τοιαύτην ὥραν νὰ σὲ ἀποχωρισθῶ ; ἀλλ' ἂν ἐπιμένῃς γλυκύτατέ μοι, μένω ... πῶς δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ τὴν συναναστροφήν σου ; . . . εἰς σὲ χρεωστῶ τὸ πᾶν ... καὶ ὅμως ἔχω καθήκοντα σοβαρὰ πάλιν πρὸς χάριν σου νὰ ἐκτελέσω ... πρέπει νὰ τρέξω νὰ ἐλευθερώσω τὴν Χάνκω καὶ Χαϊνίτζαν τοῦ φιλτάτου σου Βέλη βὲη τὴν σύζυγον καὶ θυγατέρα ἀπὸ τοὺς ὀδόντας τῶν τεράτων Γαρδικιωτῶν.

— Τίνι τρόπῳ θὰ κατορθώσῃς τοῦτο ! ἔκθαμβος ἠρώτησεν ὁ ἰατρός.

— Διὰ τῶν σοφῶν μαθήσεων, τὰς ὁποίας ἀπόψε μ' ἐδίδαξας ... Ἐσχημάτισα ἄριστα τὸ σχέδιόν μου ... ἔχω τὴν τόλμην νὰ εἰσέλθω ἐντὸς τοῦ Γαρδικίου καὶ διὰ τούτων καὶ τῆς ὀνειρομαντικῆς μου νὰ κάμω ὅλους τοὺς Γαρδικιώτας νὰ πέσουν εἰς τοὺς πόδας μου νὰ μὲ προσκυνήσουν καὶ νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς διαταγάς μου νὰ ἀπολύσουν τὰς δυστυχεῖς γυναῖκας.

— Ποῦ κατοικεῖς τώρα Ζιδρέ ; ἠρώτησεν ὁ ἰατρὸς τρίβων τὸ σκυθρὸν καὶ ῥυτιδωμένον μέτωπόν του.

— Ἐντὸς τοῦ ἄντρου μου τοῦ Τομάρου ...

— Πῶς ! μόνη ζῇς ἐκεῖ ;

— Καὶ ὁ πατήρ καὶ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἀθιγγάνοι συγγενεῖς μου κατοικοῦσιν ἐκεῖ, ψευδομένη ἀπεκρίθη αὕτη· εἶτα μετὰ πανούργου εὐγλωττίας ἀλλάσσουσα τὴν ὁμιλίαν διέκοψεν, Ἀλήθεια δὲ Λάνση, εἰπέ μοι, ὁ αὐτοκράτωρ Πέτρος ὁ Γ', ὁ διεγείρας τοὺς Μαυροβουνιώτας εἰς τὰ ὅπλα τί πρᾶγμα εἶνε ; Ρῶσσος, Σέρβος ἢ Μαυροβουνιώτης ;

Ὁ ἰατρός, ὅστις ἡτοιμάζετο νὰ ζητήσῃ περισσοτέρας πληροφορίας περὶ τῆς κατοικίας της καὶ πάλιν νὰ προτείνῃ εἰς ταύτην τὸν γάμον καὶ τὸν ἥσυχον καὶ ἔντιμον βίον ἀντὶ τοῦ πεπλανημένου καὶ ἐπικινδύνου, ὃν διῆγεν, ἐκπλαγεὶς εἰς τὴν ἐρώτησιν ἐμάσησε.

— Διατί ἐρωτᾷς περὶ τοῦ τοιούτου πράγματος, ὦ Ζιδρέ μου ;

— Τίποτε, ἐτονθόρυσεν αὕτη, πιστεύεις, ὦ σοφέ μου, Ἱερώνυμε, ὅτι εἶνε ὁ ἴδιος Πέτρος ὁ Γ', τῆς Αἰκατερίνης ὁ σύζυγος, . . . ὁ αὐτοκράτωρ τῆς ἀπεράντου Ῥωσσίας ;

— Διατί ὄχι, Ζιδρέ !

— Διότι μοὶ φαίνεται πολὺ δύσκολον οἱ ἀποθαμένοι νὰ ἔλθουν ἄλλην μίαν φορὰν εἰς τὸν κόσμον ἐκτὸς ἂν ἔχῃς καὶ διὰ τούτους ἕτερον φάρμακον, τὸ ὁποῖον δὲν μοὶ ἐγνωστοποίησας εἰσέτι, ἀπεκρίθη εὐτραπέλως γελῶσα.

— Ζιδρέ, εἶσαι πολὺ αὐστηρά ... ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος εἶνε ὁ ἴδιος Πέτρος ὁ Γ'.

— Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος εἶνε ὁ εὐηθέστερος τῶν ἀγυρτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ γῆ φέρει, Δε-λα-Λάνση ... ἂν δὲν ἐγνώριζον, ὅτι ὑποστηρίζεις τὸν σκοπὸν καὶ οὐχὶ τὸν ἄνδρα, διαφορετικόν, περιπλέστατέ μοι, ἤθελον σὲ θεωρεῖ ἀπὸ τὸν ἰατρὸν Δε-λα-Λάνση.

— Ζιδρέ, γνωρίζεις λοιπὸν καλλίτερον ἐμοῦ Πέτρον τὸν Γ'.

— Τ ὸ ν μ ι κ ρ ὸ ν Σ τ έ φ α ν ο ν ; ἢ τὸν εὐήθη Σ τ έ φ α ν ο ν ; ... ναὶ τὸν γνωρίζω καὶ σοὶ συνιστῶ ὡς ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἀφωσιωμένη Ζιδρέ σου, νὰ ἀπέχῃς τούτου, διότι ὁ σκοπός του εἶνε ἐπικίνδυνος καὶ ἀκατόρθωτος. Ἀλλὰ φίλε μου, συντόμως θέλεις ἰδεῖ τὸν ἀληθῆ Κωνσταντῖνον πρὸς τὸν ὁποῖον, εἶμαι βεβαία, μετὰ μεγαλειτέρου ζήλου θέλεις δώσει τὴν ἀρωγήν σου.

— Λοιπὸν ποία εἶσαι σύ, ἥτις ἔμαθες νὰ προλέγῃς οὕτω τὰ συμβάντα ;

— Ἡ ἀληθὴς καὶ ἀξία μαθήτρια τοῦ Δε-λα-Λάνση.., εἰς τὴν προσεχῆ συνάντησίν μας ἡ ἐξήγησις ... ἀσπάσθητί με .., ὁ ἥλιος τῆς ἡμέρας ἔστω βοηθός σου καρδία μου Ἱερώνυμε καὶ ἡ σελήνη τῆς νυκτὸς κατευοδώσει ἐμέ ... ὑγίαινε Δε-λα-Λάνση, συντόμως θέλεις μ' ἐπανίδει.

Μάτην προσεπάθησεν ὁ ἰατρὸς νὰ τὴν κρατήσῃ ἢ νὰ μάθῃ περισσότερα ἐκ τοῦ στόματός της. Ὅ,τι μᾶλλον κατετάραξε τοῦτον ἦτο τὰ καθέκαστα περὶ τοῦ μικροῦ Στεφάνου, ἅπερ οὐδεὶς ἕτερος ἐγνώριζεν εἰμὴ αὐτὸς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς. Κατεβυθίσθη εἰς πολυπλόκους σκέψεις καὶ κατεθλίβετο, διότι τόσον ταχέως ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἡ ἀπορροφῶσα αὐτὴ κόρη πᾶσαν ῥανίδα στοργῆς καὶ ἔρωτος ἐκ τῆς καρδίας του. Ἄχρις ὥρας ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ ἠδύπνους ἐκείνη γόησσα εἶχε τὴν τόλμην καὶ τὴν κλίσιν νὰ ῥιψοκινδυνεύῃ ἑαυτήν, δι' ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς καὶ πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος, ἵνα ἐφαρμόσῃ τὰς γνώσεις τοῦ πολιτισμοῦ τὰς ὁποίας τῇ ἐδίδασκεν· οὐδέποτε ὅμως ἐφαντάσθη τὴν κακὴν τούτου χρῆσιν, τὰς μὲ τὸν Ἀλῆ σχέσεις της, διότι ἐπίστευεν, ὅτι αἱ χριστιανικαὶ ἀρχαί, ἅς τινας συγχρόνως ἐνεφύτευσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἐβλάστησαν καὶ ἤνθησαν τόσον, ὥστε κατέπνιξαν πᾶσαν ἄλλην ἀθιγγανικὴν ῥοπήν· Ὁ ἰατρὸς ἠπατᾶτο, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἰατρικῆς καὶ χημείας ἦτο ἅρμα Πηγάσσων διὰ τὴν ἔμφλογον φαντασίαν της, ἀλλ' οὔτε ἡ ἰδία αὐτὴ τότε ἐγνώριζεν ἔτι ποῦ τοῦτο ἤθελε φέρει αὐτήν.

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἡ Ἀθιγγάνη ὡς διὰ συνεντεύξεως συνηπαντήθη μετὰ τοῦ Ἀλῆ μακρὰν τῆς μονῆς τῆς Ζέττινζες. Θέλομεν καταμάθει εἰς τὸ προσεχὲς κεφάλαιον τὸν σκοπόν, δι' ὃν ἐπεσκέπτοντο τὴν χώραν ταύτην τῶν μελανῶν ὀρέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ Ἐμινέ.

— Ἡ Ζιδρὲ περιέμενεν ἀνυπομόνως πρὸ μιᾶς ὥρας τὸν Ἀλῆν, ἐντὸς ἡμικρημνισμένου περιβόλου μάνδρας τινὸς ἐν Ζιττίνζῃ. Περιπατεύουσα διὰ τὰ πέριξ ἐφαίνετο φαιδρυνομένη, ὅπερ ἐσήμαινεν αἴσιον συμπέρασμα τοῦ ἐν διανοίᾳ αὐτῆς τεκταινομένου μεγάλου σχεδίου. Κεκαλυμμένον ἔχουσα τὸ πρόσωπον κρατοῦσα βακτηρίαν ἰσχυρὰν καὶ φέρουσα ἐπὶ τῶν νώτων σάκκον ἐφαίνετο ὡς ὁδοιπόρος γραῖα γυνή. Ἀφικόμενος ὁ Ἀλῆς ἔρριψε χαμαὶ τὴν κάππαν του καὶ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἄφωνος ἐκάθησεν ἐπ' αὐτῆς χωρὶς νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν ἀνοίξασαν πρὸς αὐτὸν τὰς ἀγκάλας της Ἀθιγγάνην.

— Τί ἔπαθες, ψυχή μου Ἀλῆ ; τί ἔχεις, ἐρωτᾷ μου καὶ κλαίεις ;

— Τὰ πάντα, τὰ πάντα ἀπωλέσθησαν, Ζιδρέ ... πάγει ! ... πάγει ! ... τίποτε πλέον δὲν ἐλπίζω ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον.

— Διατί, φῶς μου ; ... ἀλλ' ἂν δὲν ἐλπίζῃς ἀπὸ τὸν κόσμον, δὲν ἐλπίζεις κἂν ἀπὸ ἐμέ ;

— Ἡ μήτηρ μου καὶ ἡ ἀδελφή μου εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν Γαρδικιωτῶν, Ζιδρέ ; ... τὸ γνωρίζεις ; ἐγέρθητι, πρέπει νὰ δράμωμεν πάραυτα εἰς βοήθειαν των... εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀκολάστων, τῶν ἀπείνων ἐκείνων ἀνθρώπων.

— Πότε ἔφθασες ;

— Χθὲς τὴς πρωΐαν εἰς τὸ Μαυροβοῦνι.

— Ἀπὸ χθές ! ... ποῦ ἐκοιμήθης ; ποῦ διῆλθες τὴν νύκτα ; γοργῶς ἠρώτησεν ἡ Ἀθιγγάνη.

— Εἰς τὸ κελλίον ἱερέως τινός ... χθὲς δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω τὸν ἰατρὸν κεκλεισμένον ὄντα μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Πέτρου ὅλην τὴν ἡμέραν.

— Καὶ ἐγὼ τὴν εἶδα χθὲς τὸ ἑσπέρας.

— Σύ, Ζιδρέ ! ... καὶ δὲν μοὶ ὑπεσχέθης δι' ὅρκου ποτὲ πλέον νὰ μὴ τὸν πλησιάσῃς ; νὰ εἶσαι διὰ παντὸς ἰδική μου ; ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς μετὰ σφοδρότητος ζηλοτυπίας.

(ἀκολουθεῖ).

20 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ἔγγαμος ἢ ὄχι;

Ἡ εἴδησις αὕτη ὡς κεραυνὸς προσέβαλε τὴν δυστυχῆ νέαν. Τί ἠδύνατο νὰ ποιήσῃ; ἦτο ὁ ἀνὴρ τῆς ἐκλογῆς της. Νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς γονεῖς της περὶ τοῦ τοιούτου; τὸ σκάνδαλον ἤθελεν ἐκθέσει ἀμφοτέρους. Νὰ καταδιώξῃ τὸν συνταγματάρχην, ἐπὶ διγαμίᾳ; Ἀλλὰ δὲν ἦτο βεβαία. Δὲν εἶχε οὔτε ψηλαφητὰς ἀποδείξεις περὶ τούτου, εἶτα ᾐσθάνετο ἰσχυρὰν συμπάθειαν ἂν οὐχὶ ἔρωτα πρὸς τὸν ἄνδρα ὅστις ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτῆς πρὸ τεσσάρων μηνῶν τέκνου. Συνδιαλεχθεῖσα πολλάκις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ τῆς θαλαμηπόλου της Πρισσίλας, ἤνοιξε τὸ βαλάντιόν της ἐνώπιον τοῦ Μοῦλερ ὅπως ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ μυσαρὸς οὗτος εἰς τὴν ὄψιν τοῦ ἀργυρίου, οὐ μόνον ἐπανέλαβεν ὅσα εἶπεν, ἀλλ' ἔπλασε μυρία ἄλλα ψεύδη· ἐφεῦρε δυσσεβῆ πλανήματα καὶ μόνον ὅτι δὲν ἔπεμψε μὲ τὰς ὑπερβολάς του τὴν δυστυχῆ νέαν εἰς παραφροσύνην.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ κ. Ἐμμανουὴλ ἐφοίτα τὸν οἶκον τοῦ συνταγματάρχου ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγένετο ἐρωτογράφος γαλλιστὶ πρὸς αὐτήν.

Ἡ κόμησσα Δεβὲρ Λασχατὼ δὲν εἶχε ἄλλον φίλον, ἄλλην φίλην εἰς τὸ Λονδῖνον ἢ αὐτόν· εἶχεν ἀσυγγνώτως ἀποξενωθῇ ὅλων τῶν σχέσεών της. ὡς εἴπομεν ἕνεκεν τοῦ συζύγου της, εἶχε δὲ παύσει τὴν ἀλληλογραφίαν της καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς γονεῖς της ὅπως ἀποφύγῃ ν' ἀναφέρῃ τὴν πρὸς αὐτὴν διαγωγὴν τοῦ συζύγου της.

Ἡ νέα κόμησσα ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ κυρίου Ἐμμανουὴλ οὐχὶ διὰ πυρὸς ἔρωτος, ἀλλὰ δι' ἀλεξικάκου φιλαρεσκείας, ἣν ἐθεώρει ἀνακούφισιν τοῦ δυσφορήτου ἀθλίου βίου της.

Αἱ πυρέσσουσαι ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Μανουὴλ ἐπέφερον προφορικὰς τρυφερὰς ἐξηγήσεις, ἀλλ' εἰς ταύτας ὑπῆρχον διακεκριμένα αἰσθήματα. Ἡ μὲν κόμησσα ἐξεφράζετο ἁγνὴν φιλίαν καὶ σέβας πρὸς τὰ συζυγικὰ καθήκοντα, αἴσθημα ἀμόλυντον, ὁ δὲ κ. Ἐμμανουὴλ περιαλγῆ ἔρωτα, ἐπονειδίστως ἐπιβουλευόμενος τὴν ὑπόληψιν τοῦ συνταγματάρχου φίλου του.

Ἀγωνιζομένη ἡρωϊκῶς ἡ νέα κόμησσα κατὰ τῶν πειρασμῶν τούτων, ἐν μιᾷ τῆς νεότητος κατανύξει ἐξωμολογήθη εἰς τὸν Μασσαλιώτην Ἕλληνα ὅσα παρὰ τοῦ ὑπηρέτου αὐτῆς ἐπληροφορήθη περὶ τῆς διγαμίας τοῦ συζύγου της, ὅτι δηλαδὴ αὐτὴ εἶνε καὶ δὲν εἶνε ὕπανδρος, καὶ ἂν τὸ δεύτερον, τότε, ἐπειδὴ ὁ γάμος της εἶνε ἄκυρος, εὐχαρίστως ἤθελε δώσει τὴν χεῖρα της καὶ τὴν ἐναπομένουσαν περιουσίαν της, δύο χιλιάδας λίρας ἐτησίως πρὸς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Τὰ ῥαπίσματα.

Ἡ μὴ περαιτέρω ἀπερισκεψία μιᾶς κυρίας εἶνε νὰ ἐμπιστεύηται τοὺς κατὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς στοχασμοὺς πρὸς τὸν θαλαμηπόλον της, ἢ νὰ ποιῇ ὑπηρέτην της τινὰ ὄργανον τούτων.

Πλεῖσται ἀθῷαι κυρίαι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἔβλαψαν τὴν ὑπόληψίν των, τάχιστα μεταμεληθεῖσαι, πόσαι δὲ οἰκιακαὶ ἔριδες δὲν ἐφιλοχώρησαν ἕνεκεν τῆς διαγωγῆς αὐτῆς ἐξ ἑνὸς τῶν συζύγων πρὸς τὸν ἄλλον.

Ὁ Μοῦλερ ἦτο ὁ ἐραστής, ἂν καὶ μεῖραξ, τῆς ὑπηρετρίας τῆς κομήσσης Πρισσίλας. Ἡ ὑπηρέτρια διεκοίνωσε πρὸς αὐτὸν τὴν ἐρωτικὴν ἀλληλογραφίαν τῆς κυρίας της μετὰ τοῦ κ. Μανουήλ· οὗτος, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ὀργὴν τοῦ κόμητος δι' ὅσα διέδωκεν. ἂν ἡ κόμησσα ποτὲ ἤθελε μετὰ τοῦ συζύγου της ἐξηγηθῆ, ἐνόμισεν ὅτι δίδων πρὸς τὸν συνταγματάρχην μικρὰν νύξιν τῆς ἀλληλογραφίας αὐτῆς. καὶ ἐγχειρίζων αὐτῷ μίαν τῶν ἐπιστολῶν τῆς κομήσσης ἤθελε προλάβῃ τὴν κατ' αὐτοῦ καταιγίδα.

Ἀλλ' ὁ Μοῦλερ ὡμίλει ἀλήθειαν ἢ ἐψεύδετο; Ἂν ἐψεύδετο, διὰ τίνα λόγον ἔπραττε τοῦτο;

Ὁ Μοῦλερ συνεπείᾳ δώρου πενταλίρου τοῦ Πρήττη-Κόκκη, διέδωκε τὰς κατὰ τοῦ συνταγματάρχου τοιαύτας συκοφαντίας, ἵνα ἐπιτηδείως φέρῃ αὐτὰς εἰς τὰ ὦτα τῆς χαριτοβρύτου κομήσσης. Ὁ κοῦφος ὑπηρέτης οὔτε εἰς τὴν σκευωρίαν ἠδύνατο νὰ εἰσδύσῃ οὔτε εἰς τὸν κίνδυνον αὐτῆς. Μόνον ὅταν εἶδε τὴν ἀλλοίωσιν τῆς κυρίας του καὶ ἐπληροφορήθη ὑπὸ τῆς Πρισσίλλας τὰς ψυχικὰς αὐτῆς ἀλγηδόνας, τότε μόνον ἐνόησε τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον οὗτος διέτρεχε καὶ τὸ σκάνδαλον ὅπερ ἐνεφύτευσεν.

Ἀλλὰ διὰ τίνα σκοπὸν ὁ Πρήττη-Κόκκης ἔκαμε τοῦτο;

Ὁ Πρήττη-Κόκκης, ἐκ τοῦ ὀλίγου ὅπερ ἔγνωμεν περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. ἦτο νέος τῆς ἐσχάτης ἀπωλείας.

Ἀπηνῶς ἐστιγματισμένος μὲ ὅτι εἷς διεφθαρμένος τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης νέος ἠδύνατο νὰ πράξῃ πρὸς πορισμὸν τοῦ χρυσίου, οὐδὲν εἶχε ἱερόν, οὔτε αὐτὴν τῶν γονέων του τὴν ὑπόληψιν.

Παρουσιασθεὶς πρὸς τὴν Κόμησσαν παρὰ τοῦ κ. Ἐμμανουήλ, ἐζήτησε διὰ στρατηγικῆς διαφόρου της τοῦ φίλου του νὰ κατακτήσῃ τὴν καρδίαν αὐτῆς.

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀμβροσίου ἐν τῇ ὁρμῇ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ματαιότητός του, ὄχι μόνον διεκοίνωσε πρὸς αὐτὸν τὸ σφοδρὸν πάθος του, ἀλλὰ τῷ ἀνέγνωσε καὶ τὰ εὐαίσθητα χωρία τῶν ἐπιστολῶν τῆς κομήσσης.

Ὁ Πρήττη-Κόκκης, ἂν καὶ νεώτατος εἶχεν ἔκτακτον ἀνάπτυξιν καὶ τόλμην περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐθεώρησεν, ὅτι ὁ πλατωνικὸς ἔρως τοῦ κ. Μανουὴλ οὐδεμίαν ἤθελεν ἔχει ἄμεσον συνέπειαν, καὶ ὅτι διὰ νὰ δρέψῃ τις τὰ τρόπαια τῆς νίκης παρ' αὐτῇ, ὤφειλε πρῶτον νὰ διαζεύξῃ τὴν κόμησσαν ἐκ τοῦ συζύγου της, εἶτα νὰ προσποιηθῇ ὅτι ἔρχεται εἰς χρηματικὴν βοήθειάν της, διότι μὴ γνωρίζων τὰ τῆς οἰκογενείας αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν φαινομένων κρίνων, ἐνόμιζεν ὅτι οὔτε ὁ σύζυγός της οὔτε αὐτὴ εἶχε περιουσίαν, ἀλλ' ὅτι ὁ Συνταγματάρχης ἔζη ἐκ τῆς σκιραφείας.

Ὁ διεφθαρμένος τούτου νοῦς προέβαινε περαιτέρω. Ἐνόμιζε τὴν ὡραίαν Λουΐζαν οὐχὶ σεβαστὴν κυρίαν, οὐχὶ νόμιμον σύζυγον, ἀλλὰ κρυφίαν ἑταίραν περιελθοῦσαν νῦν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Συνταγματάρχου.

Ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν ζηλείαν ἣν διήγειρεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ συνταγματάρχου Δεβὲρ Λασχατὼ ἡ ἐγχειρισθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴ τῆς συζύγου του πρὸς τὸν κ. Ἐμμανουὴλ Ἀμβροσίου. Εἰς ἑκάστην τῶν πλατωνικῶν φράσεών της ἑώρα μίαν φενάκην. Τὸ πρῶτον διεγερθὲν αἴσθημα ἐν τῇ καρδίᾳ του ἦτο ἡ ἐκδίκησις, νὰ φονεύσῃ ἀμφοτέρους. Ἀλλ' ὁ ἄτιμος τῆς ἀγχόνης θάνατος τὸν ὁποῖον πᾶς ὁ ἐκ προμελέτης δολοφόνος μέλλει νὰ ὑποστῇ ἐν Ἀγγλίᾳ, οἱασδήποτε τάξεως ἄνθρωπος καὶ ἂν εἶνε, ἀνεχαίτισεν αὐτόν. Διὰ τρεῖς ἡμέρας καρηβαρῶν ἐκ τοῦ ποτοῦ, ἔμεινε μακρὰν τῆς οἰκίας του εἰς πλησιόχωρον ἐξοχὴν ἵνα χωνεύσῃ τὴν ἀτιμίαν καὶ καταπραΰνῃ τὴν ἀγανάκτησίν του. Ἐκάλει πρὸς ἐπικουρίαν αὐτοῦ τήν τε πεῖραν καὶ ἡλικίαν αὐτοῦ, ἀναλογιζόμενος καὶ μεταμελούμενος διὰ τὰς πικρίας δι' ὧν οὗτος τόσους συζύγους ἐπότισεν.

Παραληρῶν καὶ μονολογῶν ἤρξατο νὰ ὑφαίνῃ φρικτὴν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ νέου Χίου. Νὰ τὸν προσκαλέσω εἰς μονομαχίαν, ἔλεγεν, εἶνε ἀδύνατον· δὲν εἶνε συγχωρημένη ἐν πρώτοις ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶτα οὗτος φαίνεται ἐκ τῶν ἐμπόρων ἐκείνων οἵτινες πᾶν ἄλλο εἶνε ἱκανοὶ ἢ διὰ μονομαχίαν. Ὄχι, ἰδοὺ τί πρέπει νὰ κάμω· νὰ ὑποκριθῶ ἄγνοιαν· νὰ τὸν καταφέρω διὰ τῆς συζύγου νὰ μοὶ δανείσῃ ἓν καλὸν ποσὸν χρημάτων καὶ ἀπερχόμενος εἰς Γαλλίαν νὰ τὸν προσκαλέσω νὰ ἔλθῃ εἰς Γαλλίαν ὅπως πληρωθῇ. Ἐκεῖ δὲ νὰ τὸν προσβάλω δημοσίως καὶ τὸν ἀναγκάσω νὰ μονομαχήσῃ.

Ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον του ὅτε ἡ δεκαοκταετὴς σύζυγός του ἐπολιορκεῖτο λίαν ἐπικινδύνως παρὰ τῶν δύο Χίων.

Ὁ συνταγματάρχης ᾐτιολόγησε τὴν ἀπουσίαν του ἀποδοὺς αὐτὴν εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις, διὰ πρώτην φορὰν διεκοίνωσεν εἰς τὴν σύζυγόν του ὅτι ἔχασε τὰς εἴκοσι χιλιάδας λίρας, τὴν προῖκα αὐτῆς, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ἔμεινε καὶ χρεώστης δι' ἑτέρας εἰκοσιπέντε χιλιάδας, τὰς ὁποίας ἐὰν δὲν ἐπλήρονεν ὤφειλε νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τοῦ δικαστηρίου τῆς χρεωκοπίας ἵνα ἀποφύγῃ τὴν προσωποκράτησιν.

Ἡ νέα κόμησσα ἐπιλήσμων τῶν παραπτωμάτων του, ἀμνησίκακος καὶ μεγαλόψυχος, ὄχι μόνον δὲν ἐξέφρασε τὴν ἐλαχίστην μομφὴν πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἀλλὰ προσέφερε νὰ ὑποθηκεύσῃ τὰ ἐκ δύο χιλιάδων λιρῶν εἰσόδημά της ὅπως ἐλευθερώσῃ αὐτὸν ἐκ τῆς δεινῆς του θέσεως.

— Μόνον αἱ χίλιαι λίραι ἀρκοῦσιν, εἶπεν ὁ κόμης Δεβὲρ Λασχατώ· πρέπει νὰ κρατήσωμεν χιλίας κατ' ἔτος διὰ νὰ ζήσωμεν. Μὲ τὰς ἐτησίας χιλίας δύναμαι νὰ συμβιβασθῶ μὲ τοὺς δανειστάς μου, ἀρκεῖ μόνον νὰ καταπείσω τὸν φίλον μας Ἐμμανουὴλ Ἀμβροσίου νὰ ἀποδεχθῇ τρεῖς χιλιάδας λίρας συναλλάγματα ἐξ μηνῶν. Ἔχω μερικὰς μετοχὰς εἰς μίαν ἑταιρίαν ὀρυκτῶν, αἵτινες θά με φέρωσι τοὐλάχιστον δέκα χιλιάδας λίρας· τοῦ τὰς δίδω δι' ἐγγύησιν.

Ἡ νέα Λουΐζα ἔμεινεν ὡς ἐμβρόντητος διά τινας στιγμάς. Ὁ συνταγματάρχης ἠκολούθει τὰς κινήσεις αὐτῆς καταπνίγων τὴν λάβαν τῆς ζηλοτυπίας τοῦ ἡφαιστείου στέρνου του.

— Τί διανοεῖσαι; ἠρώτησε.

Ἡ κόμησσα ὠρθώθη καὶ προσεγγίζουσα τὸν σύζυγόν της ἔρριψε τοὺς δύο βραχίονάς της ἐπὶ τοῦ τραχήλου του, μὲ ὀφθαλμοὺς δὲ πλέοντας εἰς δάκρυα εἶπε·

Φερδινάνδε, ἀποκρίσου με. σὲ ἐξορκίζω. Ἦσο ποτὲ ἄλλοτε ἔγγαμος;

— Ἐγώ!.... Πώποτε.... ὁποία ἰδέα....

— Καὶ δὲν ἔχεις δύο θυγατέρας εἰς τὴν ἡλικίαν μου;

— Μήπως ἐτρελλάθης, γυναῖκά μου;.... Τίς σε ἐπώλησε τὰ τοιαῦτα γελοῖα;

— Εἰς τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου δὲν ἔπραξες διγαμίαν;

— Εἰς τὸν ἱερὸν λόγον τῆς τιμῆς μου. Μὰ τὸ ἀληθὲς καὶ ἔντιμον ὄνομα τῶν γονέων μου οἵτινες κατάγονται τόσας ἑκατονταετηρίδας ἐκ τῆς ἰδίας σταυροφορίας τοῦ Godefroi de Bouilion. Τίς σοὶ ἐπώλησε τὰ ψεύδη ταῦτα....

— Οὐδείς.... Τίποτε! Σὲ πιστεύω καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ κάμω ὅτι ἐπιθυμεῖς.... Σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου, εἶμαι ἔγγαμος, εἶμαι σεβαστὴ γυνή! ἔκραξεν ἡ νέα κόμησσα.

Ὁ κόμης Λασχανὼ ἔδειξε μεγίστην ῥαθυμίαν, Ὑπερβέβαιος ὅμως εἰς τὸ γράψιμον τῆς συζύγου του καὶ μὴ ἀμφιβάλλων εἰς τὴν ἀπιστίαν αὐτῆς, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ σχέδιά του, οὐδόλως λαβὼν ὑπ' ὄψει την γενναίαν ψυχήν της.

— Εἶνε, διενοεῖτο. ἀγγλικὴ ὑπεροψία, εἶνε ἀλαζονεία βρεττανική, ποιεῖ τὰς θυσίας ταύτας ὅπως μὴ ἐκτεθῇ τὸ ὄνομα τῶν γονέων της εἰς τὸ δημόσιον διὰ τῆς χρεωκοπίας μου. Εἶνε ἄριστος ἠθοποιός....

— Πέμψε διὰ τὸν κ. Ἐμμανουήλ, σκυθρὸς προσέθεσε καὶ ἐτόνισε τὸ τάργανον τοῦ κώδωνος.... Ὁμιλήσατε πρώτη ὑμεῖς φιλτάτη· μὴ τοῦ εἴπῃς τὰς δυσχερείας μου καὶ τὴν ὑποθήκην τοῦ εἰσοδήματός σου· ἀλλ' ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο εἶνε προσωρινὸν καὶ ὅτι θὰ τὸ ἐξοφλήσω πρὶν τῆς πτώσεως τῶν συναλλαγμάτων.... Ἔχω ἤδη τὰ χαρτόσημα ἕτοιμα ὅπως γράψω τὰς συναλλαγματικὰς ἅμα ἀποφασίσῃ νὰ τὰς ἀποδεχθῇ.

Ἡ νέα κόμησσα ὑπήκουσε μετὰ πλείστης δυσαρεσκείας τὸν σύζυγόν της. Μετὰ μίαν δὲ ὥραν ἔφθασεν ὁ κ. Ἐμμανουήλ.

Μὴ προσδοκῶν νὰ συναπαντήσῃ τὸν συνταγματάρχην, οὐχὶ ὡς ἔμπορος, ὑπολαβὼν δὲ τὴν πρόσκλησιν διὰ συνέντευξιν ἐρωτικήν, καλλωπισθεὶς καὶ μυρωθεὶς ἔσπευσεν, ὅσον τάχιον ἠδύνατο, νὰ ἔλθῃ.

Ὀξύνους καὶ διορατικὸς ἐκ φύσεως ὁ ὁμογενὴς ἡμῶν, ᾐσθάνθη μέγα δέος εἰς τὴν ἀπροσδόκητον παρουσίαν τοῦ συνταγματάρχου καὶ εἰς τὴν βαθυτάτην ὠχρότητα τῆς κομήσσης. Ἀλλ' οἱ φόβοι του διεσκεδάσθησαν πάραυτα διὰ τοῦ εὐγενοῦς, ἀφελοῦς καὶ φιλικωτάτου τρόπου δι' οὗ τὸν ὑπεδέχθησαν.

Ἡ δυστυχὴς κόμησσα. ἄπειρος περὶ τὰ τοιαῦτα, μηδαμῶς ἐπισταμένη τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν τῆς ἑταιρίας τῶν ὀρυκτῶν, διηγήθη ὅσον ἠδύνατο ζωηρῶς καὶ εὐστόχως τὸ αἴτιον τῆς προσκλήσεώς του ἐξαιτησαμένη παρ' αὐτοῦ τὴν ἀποδοχὴν τῶν συναλλαγμάτων ἐκ τριῶν χιλιάδων λιρῶν.

Δυσχερὴς εἶνε ἡ περιγραφὴ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀμβροσίου. Ἔγεινε κατ' ἀρχὰς ἐρυθρός, εἶτα μικρὸν ὑποκίτρινος καὶ τέλος ἀχλυώδης, ὡσὰν ἐν τῇ καρδίᾳ του νὰ διηγέρθη σφοδρὰ πάλη μεταξὺ τοῦ τοξαλκοῦς ἔρωτος καὶ τοῦ δαίμονος τῆς φιλοχρηματίας.

Ἀφ' ἑτέρου, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἡ ἰδία κόμησσα, ἥτις συνεννοήθη μετ' αὐτοῦ, νὰ διαζευχθῇ τὸν ἀπατήσαντα διὰ τῆς διγαμίας αὐτὴν συνταγματάρχην, ἵνα δώσῃ τὴν δεξιάν της πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς δύο χιλιάδας λίρας, τὸ εἰσόδημά της, ἐξῃτεῖτο νὰ ἀποδεχθῇ τὰ συναλλάγματα τῶν τριῶν χιλιάδων λιρῶν ὑπὲρ τοῦ συνταγματάρχου.

Ὁ κ. Μανουὴλ εἶχεν ἤδη διακοινώσει πρὸς τὸν θεῖον του τὴν ἀπόφασίν του ἵνα νυμφευθῇ τὴν εὐγενῆ ταύτην κυρίαν. Εἶχε γράψει εἰς Γαλλίαν πρὸς φίλους του νὰ καθερευνήσωσι τὰ τοῦ συνταγματάρχου καὶ ἀνακαλύψωσι τὴν πρώτην σύζυγόν του, καταπείσωσι δ' αὐτὴν νὰ ἔλθῃ εἰς Λονδῖνον.

Ὁ θεῖος τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ ὄχι μόνον ἐφρύαξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνεψιοῦ του νὰ νυμφευθῇ μὴ Χίαν, ἀλλ' ὑπολαμβάνων τὴν κόμησσαν ὡς ἀγύρτιδα ἐκοινοποίησε πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἀδελφόν του τὰ διατρέχοντα, προσκαλέσας αὐτὸν νὰ σπεύσῃ τὴν ἄφιξίν του εἰς Λονδῖνον ἵνα φροντίσῃ διὰ τὸν υἱόν του.

Δὲν πρέπει ἄλλως νὰ κρύψωμεν ὅτι καὶ μόνη ἡ ἰδέα ὅτι ἔμελλε νὰ νυμφευθῇ Ἀγγλίδα ἤρκει εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἡμᾶς Ἕλληνας τῆς Ἀγγλίας νὰ προξενήσῃ φρίκην. Αἱ περιωρισμέναι ἰδέαι τῶν πλείστων τουρκοραγιάδων τῶν ἀποκατασταθέντων ἐν Ἀγγλίᾳ ἦσαν ὅτι, διεξέφευγεν ὁ χρυσόμαλλος ἀρνὸς ἐκ τοῦ αὐλοῦ των, ἂν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τοῦ Βρεττανικοῦ γένους ἔζων καὶ πλεῖστοι αὐτῶν διεῖρων ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἔμελλον ν' ἀφήσωσι τὰ κῶλα αὐτῶν.

(Ἀκολουθεῖ.)

20 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Αἱ πεντήκοντα ψῆφοι τοῦ φίλου μου Κ....

Ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος καὶ τὸ Χρυσάριον δὲν ἦσαν πλέον ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθε.

Ὁ προδότης φίλος μου, ὀρθωθεὶς ἀπηυδησμένος, ἢ τυπτόμενος ὑπό τινων ἐλέγχων, ἐξηπλώθη ἐπί τινος ἀνακλίντρου, θέσας τὰς δύο παλάμας τῶν χειρῶν του ὄπισθεν, ἐπὶ τοῦ κρανίου του. Οὕτω δὲ ἀναπαυόμενος, ὑπνώττων ἔκλεισε τὰ βλέφαρά του.

— Βλέπεις τί ἀξίζει ἡ φιλία του; Καὶ ἔδωκας πρὸς αὐτὸν τόσα τῶν φυλλαδίων σου, «Τῶν Χρυσοκανθάρων βουλευτῶν καὶ τῶν ἀχυρίνων ἑταιριῶν,» ὅπως τὰ διανείμῃ εἰς τοὺς ψηφοφόρους.... Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σοὶ εἴπω, ὅτι οὔτε τὸ ἕκτον τῶν φυλλαδίων τούτων διένειμεν.... Πάντα εὑρίσκονται ἐν τῷ κοιτῶνί του, καλῶς κεκρυμμένα ἐντὸς κιβωτίου ὑπὸ τὴν κλίνην του. Καὶ ὅμως ἔχει τὴν ἀναίδειαν καθημερινῶς νὰ ἔρχηται καὶ νὰ ζητῇ ἄλλα.... Ὁ σκοπός του εἶνε νὰ συναθροίσῃ ὅσα περισσότερα δύναται, καὶ νὰ τὰ καταστρέψῃ, πληρωνόμενος παρὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐνῷ φανερὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἀμοιβῇ.

Τοιοῦτος εἶνε ὁ περίφημος οὗτος φίλος σου, ὁ ἔντιμος οὗτος νεανίας· δεικνύων αὐτὸν χλευαστικῶς διὰ τοῦ δακτύλου του, ἔκραξεν ὁ Διάβολος, ἅμα κεκμηκὼς ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Πῶς τὸ Χρυσάριον καταπείθει τὸν ἅγιον Ἀμβρόσιον νὰ τὴν νυμφευθῇ.

Διηυθύνθημεν πρὸς ἕτερον δωμάτιον, οὗτινος ἡ θύρα συνεκοινώνει μετ' ἐκείνου τοῦ κλειδοκυμβάλου εἰς τοὺς τοίχους τοῦ ὁποίου ἐλησμόνησα νὰ εἴπω ἐκρέμαντο, ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ὄθωνος καὶ τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας. Ὁ Διάβολος δεικνύων αὐτὰς πρὸς ἐμέ, λέγει.

— Ὁ στρατηγὸς Καλλέργης καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος, ἀκροάζονται περίλυποι, ἰδίοις ὠσί, τὰ τεκταινόμενα ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας οἱουδήποτε παλιανθρώπου βουλευτοῦ, Βλέπουσιν ἰδίοις ὀφθαλμοῖς τὴν παρῳδίαν τῶν χρυσῶν ὀνείρων των τοῦ Συντάγματος. Ἀπὸ τοῦδε ἀπελπίζονται ὅπως ἀνιχνεύσωσιν ἐλπίδα ἐπανορθώσεως τοῦ κακοῦ... Καὶ ποῦ νὰ γνωρίζουν αἱ δυστυχεῖς αὗται σκιαὶ τί ἔχουσι νὰ ἴδωσιν εἰς Ἀθήνας, κραμβαλίζων εἶπεν ὁ Διάβολος.... Ἐκεῖ εἶνε τὸ μέγα θέατρον, τὸ μέγα πανόραμα πασῶν τῶν ἀσχημιῶν τοῦ ἐκτρωματικοῦ τούτου Συντάγματος.... Εἴσελθε! ἔληξεν ὁ ἄρχων τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων, ὅταν ἤνοιξε τὴν θύραν.

Τὸ δωμάτιον τοῦτο ἦτο ὁ κοιτὼν τοῦ Χρυσαρίου. Κλίνη μικρά, διαλάμπουσα ἐξ ἐκτάκτου καθαριότητος, ἦτο τὸ πρῶτον σκεῦος τὸ πῖπτον ἐπὶ τὰ βλέμματα τοῦ εἰσερχομένου. Τὰ προσκεφάλαια τῆς κλίνης ἦσαν ἐξ ὀμφακίνου μεταξωτοῦ ἐντὸς λευκῶν θηκῶν ἐξ ἀγγλικῆς λινοϋφαντικῆς, ἐκ τῆς καλουμένης τ σ α κ ο ν έ τ ι α. Τὸ ἐπίβλημα (πάπλωμα) μεταξωτὸν ἐκ τῶν μ α ρ κ α λ ι ν έ τ ω ν, φέρον ἐπ' αὐτοῦ ἄνθη, φύλλα καὶ κλάδους πολυχρόους, ἁλουργοῦ χρώματος. Πώποτε δὲν ἐξῆλθεν ἐκ τῶν ἐργαστασίων τῆς Νότιγγαμ, μουσελίνειον ἐκ τῶν καλουμένων σ α κ α ρ ί λ λ ε λεπτότερον καὶ διαφανέστερον, μετ' ἀναριθμήτων ὀφθαλμῶν πτηνῶν Bird's eye) ἐκείνου δι' οὗ ἦτο κατεσκευασμένον τὸ κωνωπεῖον τῆς κλίνης αὐτῆς, πολυπτύχως ἐρριμμένον, καθ' ὅλον τὸν τοῖχον ἐφ' οὗ ἐπακουμβεῖ ἡ κεφαλὴ τῆς κλίνης. Ἐπὶ τοῦ πατώματος ὑπῆρχε πολυτελὴς τάπης τῆς Περσίας, παρὰ δὲ τὴν κλίνην μικρὸν ταπίδιον μὲ λευκὸν ἔμβαδον καὶ περίθωριον ἐκ πρασίνων ὄφεων.

Τὰ καλύμματα τῶν δύο τραπεζῶν ἦσαν χρυσοβαφῆ, ἀνταποκρινόμενα μὲ δύο μεγάλα ἀγγεῖα τῆς νεωτέρας ἀργιλλοπλαστικῆς τῆς Δρέσδης. Ὁ κοιτὼν οὗτος εἶχε τι παρισινὸν εἰς τὴν πολυτέλειαν, καὶ ἐντὸς τούτου ὑπῆρχεν ἱματιοθήκη ἐβένινος μετὰ ποδήρους κατόπτρου.

Ἐπὶ εὐρυτάτου ἀνακλίντρου συνεκάθηντο ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος καὶ τὸ Χρυσάριον.

— Παρατήρησον καὶ ἀκροάσθητι τὴν θυγατέρα τῆς Σαλαβάγκης εἶπεν ὁ Διάβολος. Παρατήρησον, πῶς σφιγκτοκρατεῖ ἐπιχαρῶς, καὶ κλείουσα διὰ τῶν δύο χειρῶν της, τὴν αὐθάδη παλάμην τοῦ παμπονήρου γέροντος, διαπραγματευομένη γάμον, ὡς κόρη ἐπίγαμος, ἥτις μόνον τινὰ φιλήματα παραχωρεῖ πρὸς τὸν μονήλατον γέροντα, διὰ τὰ χίλια φράγκα, τὰ ὁποῖα πρὸ μικροῦ ἐδάνεισεν οὗτος πρὸς τὴν μητέρα....

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ἔχον τὸ στόμα χαῖνον, κεκαλυμμένον ἐπιθυμιῶν, καὶ δυσαρεσκείας συνάμα, διότι δὲν τῷ ἐπετρέποντο ἐλευθερίαι μεγαλείτεραι, παρίστανέ τι βλακῶδες.

— Θὰ εἶμαι ἡ πιστοτέρα σύζυγος. Θὰ σὲ κάμνω τιμὴν ὅπου καὶ ἂν ὑπάγωμεν. Θὰ σὲ κάμω ἀναριθμήτους φίλους. Ὅλη ἡ νῆσος θὰ σοὶ δώσῃ χάριν τῆς συζύγου σου τὴν λευκήν της ψῆφον. Θὰ σὲ περιποιῶμαι πρωῒ καὶ βράδυ. Θὰ σὲ λατρεύω τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Ποῦ θὰ εὕρῃς ὡραιοτέραν μου καὶ ἐναρετωτέραν μου;......... Κύτταξε μιὰ φορά. Γνωρίζεις εἰς Ἀθήνας μίαν κόρην εὐμορφοτέραν καὶ καλλιτέραν μου;.... Κύτταξε ἀνάστημα! κύτταξε μαλλιά, κύτταξε πάλλοντα στήθη, γέμοντα ἔρωτος καὶ τρυφερότητος; Τὰ πάντα, τὰ πάντα διὰ σέ!.... Πόσοι μὲ ζητοῦν; Πόσοι μὲ θέλουν; Ἀλλ' ἐγὼ θέλω νὰ νυμφευθῶ ἄνδρα πλούσιον, καὶ τὸν ὁποῖον, γνωρίζω, ὅτι δύναμαι ἀκολούθως ἐμμανῶς νὰ ἀγαπήσω, καὶ ὅστις δύναται, ὡς πολύπειρος ἀνὴρ τοῦ κόσμου, νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀρετήν μου...., Πούφ! πῶς μισῶ αὐτὰ τὰ παιδάρια!

Ἠγέρθη ἐκ τοῦ ἐπικλίντρου πρὶν τελειώσῃ τὰς φράσεις αὐτάς. Προσήγγισε τὸ ποδῆρες κάτοπτρον, ἔστη ἀντικρυ τούτου, καὶ θεωροῦσα ἑαυτὴν ἐντὸς τῆς ὑέλου, ἐκομψεύετο.

— Θὰ μὲ τρελλάνῃς χρυσό μου.... Ἔλα κάθησε ἐδῶ κοντά μου. Ἔλα 'δῶ, θέλω νὰ σὲ εἰπῶ δύο λόγους, ἐτονθόρυσεν ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος, ἐρωτομανῶς ἐρεθιζόμενος.

— Τί μὲ θέλεις;.... Πές τους.... Σὲ ἀκούω ἀπ' ἐδῶ εἶπε τὸ Χρυσάριον μικρὸν προσεγγίζουσα.

— Ἐδῶ, ἐδῶ.... Θὰ ἔλθῃς;

Ἡ ἐπίγαμος προσήγγισεν, ἔρριψε τοὺς δύο βραχίονάς της πέριξ τοῦ τραχήλου τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ τῆς κυβερνήσεως, ἐκόλλησεν ἓν κροτερὸν φίλημα ἐπὶ τῶν χειλέων του, δράττουσα δὲ καὶ αὖθις τὰς δύο χεῖρας του εἰς τὰς δύο ἰδικάς της, τὰς ἐσφιγκτοεκράτει,

— Καλέ, ἄφησέ με τὰ χέρια μου, Χρυσό μου.....

— Ὄχι, ψυχίτσα μου, εἶσαι πλέον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὰ παλληκαράκια, λέγε, τί θέλεις νὰ εἰπῇς;

— Μὲ ἀγαπᾷς, χρυσό μου; Ἐψέλλισεν ὁ γεροκουτεντές, οὗτινος ὁ χιονώδης μύσταξ, κρεμάμενος ἐπὶ τοῦ ἡμιχάσκοντος στόματός του, παρίστανε τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ λόρδου Ντανδρέρη, τοῦ πρώτου προσώπου τῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τοῦ Χαϊκ-Μάρκετ τοῦ Λονδίνου διδαχθείσης κωμῳδίας ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας φοράς.

— Τὸ γνωρίζεις; Δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ σοὶ τὸ εἰπῶ, μετὰ ξηρᾶς θετικότητος εἶπεν ἡ γόησσα.

— Πόσον μὲ ἀγαπᾷς;

— Τὸ δέκατον ἀφ' ὅ,τι θὰ σὲ ἀγαπήσω ὅταν γείνω σύζυγός σου. Τώρα μὲ τὰ δοντάκια μου κρατῶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης, ὥστε νὰ μὴ εὔγῃ ἀπὸ τὴν καρδιά μου, ὅπως ἐὰν μὲ ἐγκαταλείψῃς αὔριον νὰ μὴ αὐτοκτονήσω.

Εἰς τὴν ἀκοὴν τῆς λέξεως α ὐ τ ο κ τ ο ν ή σ ω ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος, φαίνεται, ἐνθυμηθεὶς τὴν Ἀγγεροῦκαν ἐσκυθρώπασε μικρόν. Πλὴν πάραυτα ἐπαναλαβὼν τὴν εὐθυμίαν του λέγει:

Ἂν ἐγνώριζον ὅτι θὰ ἔκαμνες, παιδί, σὲ ἔπαιρνα αὔριον.

Τὸ Χρυσάριον, μειδιῶσα χαρμοσύνως, καὶ στρέφουσα τὸ πρόσωπον, ὡς νὰ μὴ ὑπέφερεν, ἐκ τῆς σεμνότητος, τοὺς ἀγριολάγνους ὀφθαλμοὺς τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου εἶπε:

— Ἂν εἰς ἐννέα μῆνας ἀκριβῶς, ἢ καὶ πρότερον, δὲν σοῦ κάμω ἓν ἀγοράκι, χώρισέ με. Δὲν θὰ εἶμαι ἱκανὴ νὰ ὀνομάζωμαι σύζυγός σου. Νά, κἄτ' τί λέγει μέσα μου, ὅτι θὰ γίνω μήτηρ πολλῶν τέκνων. Διότι, τοιαύτην ἔχω ἰδέαν τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ ἐντίμου συζυγικοῦ βίου, ἀπ᾽οῦ θὰ γίνω μοδέλλο μοναχό, πουλάκι μου. Θὰ εἶμαι τόσον ὑπερήφανη νὰ ἐξέρχωμαι μετὰ σοῦ εἰς τὸν περίπατον.... Ποτὲ δὲν θὰ σηκώσω μάτια νὰ κυττάξω οὔτε τὸν ἴδιόν τον Γεώργιον. Ἡ μόνη μου εὐχαρίστησίς θὰ εἶνε νὰ σοῦ λέγω, ἅμα εἴμεθα μόνοι, τί μὲ εἶπεν ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος νέος ἢ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη γυναῖκα, καὶ νὰ σοῦ διαβάζω τὰ ῥαβασάκια ἀπὸ ποῦ μοῦ γράφουν καὶ νὰ ξεκαρδιζώμεθα κάθε βράδυ ὁμοῦ εἰς τὰ γέλοια καὶ ἀκολούθως τὰς συμβουλάς σου τί νὰ τοὺς ἀπαντήσω.... Πάρε με, πουλάκι μου.... Δὲν ἐβαρέθης νὰ ζῇς τοιαύτην παλλακίδα... Δόσε της χρήματα, κόψε της ἕνα μηνιαῖον, ἄφησέ εἰς τὴν διαθήκην σου ὅ,τι προαιρεῖσαι, ἀλλ' εἶνε πλέον καιρὸς νὰ νυμφευθῇς μίαν ἔντιμον νέαν, ἐκ καλῆς οἰκογενείας, νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἔντιμον βίον, καὶ νὰ πηγαίνῃς εἰς τοὺς χοροὺς τοῦ παλατιοῦ ὁμοῦ μὲ τὴν σύζυγόν σου.... Φαντάσου με μιὰ φορὰ εἰς τοῦ Συγγροῦ τοὺς σ ο υ α ρ έ δ ε ς, θὰ εἶμαι ἡ βασίλισσα τῆς ἑσπερίδος.... Ξεύρεις, ἀπὸ μικρὰ εἶχον τοιαύτην ἀπέχθειαν εἰς τοὺς νέους ἄνδρας. Εἶνε μάταιοι καὶ ἄπιστοι, ἐγὼ δὲ μιὰ ζουλιάρα...... Τὸ ὄνειρό μου, μπεριλανσάκι μου, ἦτο πάντοτε νὰ νυμφευθῶ πολὺ πλούσιον ἡλικιωμένον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον νὰ φοβῶμαι καὶ νὰ σέβωμαι δύο φορὰς περισσότερον ἀφ' ὅσον ἀγαπῶ. Νὰ φοβῶμαι, λέγω, τόσον, ὅπου νὰ ἔχῃ τοιαύτην ἐπιρροὴν ἐπάνω μου, ὥστε ὅταν ἐξέρχεται διὰ ταῖς δουλιαῖς του, ἐγὼ νὰ μὴ τολμῶ νὰ βγάλω τὴν κεφαλήν μου ἐκτὸς τοῦ παραθύρου.... Ἀλλὰ σὺ ἔχεις τοιαύτην λεπτότητα καὶ εὐγένειαν εἰς τοὺς τρόπους σου, τοιαύτην καθαριότητα.... ὅλον τὸ σῶμα σου τόσον μοσχοβολᾷ.... Ἔχεις μίαν τοιαύτην ντελικάτεσα εἰς τοὺς λόγους σου καὶ τὰς κινήσεις σου, ὥστε ὄχι τριπλασία, ἀλλὰ καὶ τετραπλασία ἂν ἦτο ἡ ἡλικία σου τῆς ἰδικῆς μου, πάλιν ἤθελες μὲ κάμει νὰ σὲ λατρεύω ὡς τώρα. Πρέπει νὰ γνωρίζῃς, πουλάκι μου, ὅτι ἐγὼ εἶμαι πολὺ διαφορετικῆς φύσεως, παρ' ὅ,τι ἡ μαμᾶ καὶ ἡ Παρθενίς. Εἶμαι φιλήσυχος κόρη, καὶ δὲν ἀγαπῶ οὔτε τὰ θέατρα οὔτε τὰς διασκεδάσεις. Εἶμαι πολὺ ἔκδοτος εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, ἐκτὸς τότε μόνον, ὅταν γνωρίζω, ὅτι ὁ σύζυγός μου. τὸ ἐπιθυμεῖ καὶ τὸ ἀπαιτεῖ νὰ ὑπάγωμεν εἰς κανένα χορόν. διὰ νὰ δείξῃ τὰ κάλλη μου καὶ τὴν φρόνησίν μου, ἢ νὰ κάμῃ τινὰς νὰ τὸν ζηλεύσωσιν, ἢ ὅπως μὲ μεταχειρισθῇ διά τινα πολιτικὸν ἢ ἐμπορικὸν σκοπόν, διότι μία γυνή, ὅταν γνωρίζῃ τὸ savoir à faire, δύναται πολὺ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν σύζυγόν της. καὶ τοῦ κατορθώσῃ μεγάλα πράγματα, καὶ τὸν κάμῃ νὰ κερδίσῃ μεγάλας περιουσίας.

Ἡ κλονοκάρδιος χρυσαλλίς, ἐξακολουθοῦσα ὁμοίαν θερμοτάτην μελίρρυτον καὶ ὑποσχετικὴν γλῶσσαν ὡμίλει ὡς ἡ βίβλος τῆς σοφίας, κρατοῦσα τὰς δύο χεῖρας τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου, ἑκοντεὶ δίδουσα ἀρκετὰ φιλήματα πρὸς αὐτόν, εἰς πᾶν μέρος τῆς κεφαλῆς του, ἐκτὸς τοῦ στόματός του, προσποιουμένη ὅτι ἦσαν φιλήματα ἀθώας κορασίδος, καὶ ἀποτρέπουσα τὰς χεῖρας του νὰ λάβωσι τὰς ἐλαχίστας ἐλευθερίας.

Ἐπὶ τέλους, τὸν κατέπεισε νὰ ἐγερθῇ, καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ ζητήσῃ τὴν δεξιάν της παρὰ τῆς μητρός της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄

Ὁ Διάβολος μᾶς δεικνύει πῶς οἱ δύο ἐξάδελφοι συλλαμβάνονται ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ἅμα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ κοιτῶνος, ὁ Διάβολος ῥήξας καθαπτικὸν γέλωτα, γαγγαλίζων ἐντὸς τοῦ λάρυγγός του τινὰς ἤχους ἀλλοκότους, μορφάζων τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του κάμπτων τὸ σῶμα του, καὶ τοὺς δύο γρόνθους του ἐπακουμβῶν ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἤρξατο νὰ φωνάζῃ:

— Ὄχ! ὄχ! ἅγιε Ἀμβρόσιέ μου, τί κακὸν θὰ ἔλθῃ ἀπόψε εἰς τὸ κεφαλάκι σου! Ποῖος σὲ εἶπε νὰ ἐρωτευθῇς εἰς τὰ γηράματά σου.... Ὁ φοβερώτερος τῶν ἐρώτων εἶνε ὁ τῶν γηρατείων, διότι συνοδεύεται συγχρόνως μετὰ τῆς μωρίας τοῦ παλίμπαιδος. **Προσοχὴ νὰ ἴδῃς φίλτατε συγγραφεῦ, τί θὰ ἀκολουθήσῃ.**

Εἰσερχόμενος εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ ἅγιος **Ἀμβρόσιος** καὶ βλέπων τὴν Παρθενίδα ὁμιλοῦσαν μυστικὰ μετὰ τοῦ νέου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὑποψηφίου βουλευτοῦ, διότι ἡ Παρθενὶς μετὰ θερμοτάτης ζέσεως διαπραγματεύεται τὰς 50 ψήφους τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ της, περιμένει μακρόθεν ἵνα συνδιαλεχθῇ περὶ τοῦ γάμου μετὰ τῆς μητρός.. .Προσοχή, Πρόσεξον! Κάποιος ἔρχεται ἐν τῷ κοιτῶνι τούτῳ, προσέθεσεν ὁ Διάβολος, ταὐχρὰ χείλη οὗτινος ἐκάλυψε τὸ σύνηθες εἰρωνικόν του μειδίαμα.

Πραγματικῶς ἡ θύρα ἠνεῴχθη. Νέος τριακονταετής, ὡραιότατος, εἰσέρχεται κλείων βιαίως αὐτὴν ὄπισθεν. Ἦτον ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Χρυσαρίου. Ἅμα εἰσῆλθεν, ῥίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἐξαδέλφης του, καταφιλῶν αὐτήν, ὠθῶν αὐτὴν πρὸς τὴν κλίνην ψιθυρίζων τοὺς ἑπομένους λόγους:

— Ἀνάθεμά σε, Δουμᾶ, μὲ τὰς παλαύρας καὶ ταῖς ψευτιαῖς σου... Μὲ ἔπῆρε εἰς τὴν Κιαραμόντες αὐτὸς ὁ Δουμᾶς, καὶ ἤναψε τῆς φαντασίας μου ὅλας τὰς καμίνους... Μᾶς ἐτρέλλανε, Χρυσοῦλά μου, μὲ τὰς ὁμιλίας καὶ τὰ κατορθώματά του εἰς τὰς Παρισίους.... Ἦλθα νὰ ξεθυμάνω....

— Δι' ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, Περικλῆ, φύγε! ἄφες με!... Θὰ μὲ ἀφανίσῃς! χαμηλοφώνως λέγει τὸ Χρυσάριον. Φύγε! Ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος εἶνε ἐδῶ. Τὸν κατέφερα μιὰ χαρὰ νὰ μὲ νυμφευθῇ. Ὄχι τώρα, ὄχι τώρα.... Ἔλθε μετὰ μίαν ὥραν.... Ὄχ! ὄχ!.... ὄχ!.... Στάσου, πουλάκι μου.... Ὄχ!.... ὄχ!.... Οὔχ!.... Πάγω.... Βρέ θὰ μὲ πεθάνῃς, Περικλῆ! τὸ καταλαβαίνεις πῶς θὰ μὲ.... πάω.... νῆς.... Ἄφ.... στάσου.... πουλάκι μου.... Τὸ πουλάκι μου! Πῶς τὸ ἀγαπῶ.... Ὦ! Εὐτυχία.... Περικλῆ μου μὲ ἀγαπᾷς;.... Εἶσαι ἀπὸ βελοῦδο... Περικλῆ μου μὲ ἀγαπᾷς;....

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΓΙΕΙΝΑ

ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΟΝΕΙΡΑ

Εἰς τὴν Ἐδιμβούργεον Ἰατρικὴν Ἐφημερίδα ἰατρός τις γράφει τὰ ἀκόλουθα.

Μεγάλως ἐπενεργεῖ ἡ θέσις τοῦ σώματος ἐν καιρῷ ὕπνου ἐπὶ τῶν ὀνείρων. Κοιμώμενός τις ὕπτιος, ὡς ὁ Ἱπποκράτης ὑπέδειξε, πολλάκις προκαλεῖ τὸν ἐφιάλτην. Ὁ δὲ Κομφούκιος νουθετεῖ νὰ μὴ κοιμᾶται τις εἰς τοιαύτην θέσιν, καθότι αὕτη εἶνε ἡ θέσις τῶν νεκρῶν. Εἰς εἴδη τινὰ καρδιακῶν καὶ πνευμονικῶν νοσημάτων παράγει ὄνειρα καὶ δύσπνοιαν. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἡ βρογχιτικὴ ἔκκρισις εἰσχωρεῖ ἐντὸς τῶν μεγαλειτέρων βρόγχων καὶ τοῦτο παράγει διαταρακτικὰς ἐντυπώσεις. Ἡ ὑπτία θέσις ἐπιφέρουσα ὑπεραιμίαν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, δύναται νὰ διεγείρῃ ἀσελγῆ ὄνειρα. Ἡ καθιστικὴ θέσις καίτοι ἐπιβαλλομένη ἐξ ἀνάγκης εἴς τινα νοσήματα τοῦ θώρακος οὐδόλως εἶνε ἐπιθυμητὴ εἰς τὸν ὑγιειῶς ἔχοντα, ἀλλά τινες πάσχοντες ὑπὸ ἐφιάλτου ἀναγκάζονται νὰ παραδεχθῶσιν αὐτήν.

Ἄγγλος τις ἰατρὸς λόγον ποιούμενος περὶ κυρίου τινος, ὅστις ἀφοῦ ἐκοιμήθη εἰς ὑγρόν τινα τόπον λέγει, ὅτι ἐπὶ πολὺν καιρόν ὁσάκις ἐκοιμᾶτο ἐξηπλωμένος ἠσθάνετο πνιγμόν· καὶ εἰς τοιαύτην θέσιν ὧν ὁ ὕπνος αὐτοῦ συνωδεύετο πάντοτε ὑπὸ ὀνείρου, καθ' ὃ ἔβλεπεν ὅτι σκελετός τις νεκροῦ ἥρπαζεν αὐτὸν βιαίως ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, ἠδύνατο δὲ νὰ κοιμᾶται καθήμενος χωρὶς νὰ αἰσθάνηται στενοχωρίαν τινά, καὶ ἀφοῦ ἐδοκίμασε διάφορα μέσα ἐπὶ τέλους εἶχε τοποθετήσει πλησίον αὐτοῦ σκοπόν τινα τὸν ὁποῖον διέταξε νὰ ἀφυπνίζῃ αὐτὸν ὁσάκις ἔπιπτε κάτω. Ὅτε ποτε προσεβλήθη ἐν ὀνείρῳ ὑπὸ τοῦ σκελετοῦ, τὴν προσβολὴν ταύτην ἐπηκολούθησε σπουδαία καὶ μακροχρόνιος πάλη πρὶν ἢ ἐξυπνήσῃ· αἰτιώμενος δὲ τὸν ὑπηρέτην του, ὅτι τὸν ἄφησε τόσον πολὺν χρόνον ἐξηπλωμένον εἰς τοιαύτην βασανιστικὴν κατάστασιν ἐβεβαιώθη, ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν εἶχεν ἐξαπλωθῆ ἀλλ' εἶχεν ἐξυπνήσει τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἤρχιζε νὰ καταπίπτῃ. Μετὰ παρέλευσιν δὲ πολοῦ χρόνου ἀνέρρωσεν ὁ κύριος οὗτος ἐκ τῆς παθήσεως ταύτης.

Περιωρισμένη θέσις τοῦ σώματος δύναται νὰ παραγάγῃ ὄνειρα καθ' ἃ ὁ ὑπνώττων βλέπει ὅτι εἶνε δεσμευμένος ὑπ' ἀλύσεων, παρὰ πολὺ βαρέα κλινοσκεπάσματα, ὅτι κατασυντρίβεται ὑπ' ὀγκωδεστάτου βάρους. Θέσεις εἰς τὰς ὁποίας στενοχωρεῖται τὸ σῶμα κάμνουσι ἐνίοτε τὸν κοιμώμενον νὰ ὀνειρεύηται, ὅτι ἐξολισθαίνει ἐκ τοῦ ἀναβάθρου κλίμακός τινος, ἢ ὅτι καταπίπτει εἰς κρημνόν. Ὁ ἰατρὸς Wundt ἐφρόνει, ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο ὄνειρον ὠφείλετο εἰς ἔκτασιν τοῦ ποδὸς τοῦ κοιμωμένου χωρὶς οὗτος νὰ ἔχῃ συνείδησιν, αὐτῆς. Πολλοὶ δὲν δύναται νὰ κοιμῶνται παρ' ἀφοῦ λάβῃ τὸ σῶμά των ἰδιάζουσάν τινα θέσιν, καὶ ἐὰν ἕνεκα ἀνησυχίας τινὸς ἀφήσουν τὴν θέσιν ταύτην τότε ὀνειρεύονται.

Ὁ ἰατρὸς κ. Gould γράφει, εἶμαι λίαν εὐαίσθητος ὅταν ἡ θέσις τοῦ σώματός μου εἶνε κακὴ ἐν καιρῷ ὕπνου. Ἡ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος πίεσις προξενεῖ εἰς ἐμὲ εὐκολώτατα τὸ φαινόμενον ἐκεῖνο ὅπερ εἶνε γνωστὸν ὡς «ἀναισθησία» μέλους τινὸς τοῦ σώματος. Ἕνεκα τούτου κοιμῶμαι ἐπὶ σιδηρᾶς κλίνης καὶ δὲν δύναμαι νὰ κοιμηθῶ, ἢ εἰς μίαν θέσιν ἐξηπλωμένος ὕπτιος, ἄνευ προσκεφαλαίων καὶ χωρὶς νὰ κάμπτω κανὲν μέλος τοῦ σώματός μου. Ἐὰν τυχαίως διαταραχθῶσι οἱ ὅροι οὗτοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου, μοῦ συμβαίνει, ὡς ἐκ πείρας ἐπανειλημμένως καθ' ὅλον τὸν βίον μου γνωρίζω, νὰ ὀνειρεύωμαι μετὰ προαισθήσεως ἐπικειμένου κινδύνου μέχρις οὗ ἐννοήσω ὅτι ὀφείλω νὰ ἐξυπνήσω. Διὰ νὰ πράξω τοῦτο ὑρίσταμαι ἀρκετόν καὶ ὀδυνηρὸν συνάμα κόπον. Τοῦτο εἶνε καλὸν παράδειγμα τῶν ἐρεθισμῶν, τῶν αἰσθητηρίων, ἅτινα γεννῶσι τὰ ὄνειρα.

Οἱ πολλοὶ κοιμῶνται ἐξηπλωμένοι ἐπὶ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, οἱ πλεῖστοι δὲ προτιμῶσι τὴν δεξιὰν πλευράν, ἐνῷ πιθανῶς μεταξὺ πέντε εἷς κοιμᾶται ὕπτιος. Κατά τινα ἱστορικὸν οἱ πρόγονοί μας (οἱ Ἀγγλοσάξωνες) δὲν ἐκοιμῶντο ἐξηπλωμένοι, ἀλλ' ὡς οἱ νεώτεροι Γερμανοὶ μόνον ἡμικεκλιμένοι καὶ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ ὑπερμεγέθους προσκεφαλαίου· ἕτερος δέ τις ἀναφέρει ὅτι τὰ προσκεφάλαια τῶν ἀρχαίων Σαξώνων ἦσαν ὑψηλὰ καὶ γεμάτα ὡς καὶ λίαν σκληρὰ καὶ δύσκαμπτα. Ἡ συνήθεια τοῦ νὰ λαμβάνῃ τις ἰδιαζούσας θέσεις ἐν καιρῷ ὕπνου φαίνεται, ὅτι εἴς τινας περιστάσεις εἶνε κληρονομική. Πολλοὶ φρονοῦσιν ὅτι κοιμᾶται τις καλλίτερον ἐξαπλούμενος μὲ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην πρὸς βορρᾶν ἵνα ἀφήνῃ «τὰ μαγνητικὰ ρεύματα, ἅτινα διαχέονται εἰς τὴν σφαῖραν νὰ ἐπενεργῶσιν ἐπὶ τοῦ σιδήρου, τοῦ ἐμπεριεχομένου εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα» ἐγὼ ἀρκοῦμαι εἰς τὸ ὅτι τοῦτο δὲν βλάπτει κατὰ τὸν ὕπνον. Ἄξια περιεργείας εἶνε τὰ ἔθιμα ἅτινα ἐπικρατοῦσιν εἰς ἄλλας χώρας. Περιηγήτρια τις (Miss Birb) ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν Ἰαπωνίαν «ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡ κεφαλὴ πρέπει νὰ εἶνε ἐστραμμένη πρὸς βορρᾶν, διότι αὕτη εἶνε ἡ θέσις τοῦ σώματος μετὰ θάνατον. Ἕτερός τις περιηγητὴς ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἰνδὸς ὀφείλει νὰ κοιμᾶται μὲ τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς Ἀνατολάς, ἢ πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, ἢ πρὸς μεσημβρίαν πρὸς τὸ Yama, ἔνθα ὁ ἄνθρωπος μεταβαίνει μετὰ θάνατον καὶ ἔνθα εἶνε ἡ κατοικία τῶν Θεῶν. Προσέχουσι δέ, ἵνα μὴ στρέφωσι τοὺς πόδας των πρὸς τὸν πατέρα των, ἢ τὴν μητέρα των, ἢ τοὺς ἀνωτέρους των. Ἕτερός τις λέγει «οἱ Μουσουλμάνοι συνειθίζουν νὰ κοιμῶνται ἔχοντες τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς τὴν Μέκκαν . . . . Ὁ Ἀβοὺρ-Ζὰρρ ἀναφέρει, ὅτι μίαν φορὰν ἐκοιμᾶτο πρηνὴς καὶ ὁ Προφήτης ἰδὼν αὐτὸν καὶ λακτίσας εἶπεν, ὦ Ζουδοὺδ ὁ τρόπος αὐτὸς τοῦ ὕπνου εἶνε ὅμοιος μὲ ἐκεῖνον καθ' ὃν κοιμῶνται οἱ διάβολοι.... Ὁ Ἀραψ Ἀδδὰδ λέγει, ὅτι εἶδε τὸν προφήτην κοιμώμενον ὕπτιον μὲ τὸν ἕνα πόδα ἐξηπλωμένον ἐπὶ τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ὁ Ζαδρὶ λέγει, ὅτι ὁ προφήτης ἀπηγόρευσε νὰ κοιμῶνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Οἱ Καρρῖραι κοιμῶνται μὲ τὸ σῶμα τεταμένον καθ' ὅλον τὸ μῆκος του. Οἱ Βόσγιμεν καὶ οἱ Ὀττεντόται συσπειροῦνται κατὰ τὸν ὕπνον ἀποτελοῦντες οὕτως εἰπεῖν σφαῖραν. Ὁ δὲ Wood λέγει ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι συχνάκις κοιμῶνται τόσον προσκεκολλημένοι ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον καὶ εἰς τοιαύτας θέσεις ὥστε εἶνε δύσκολον νὰ διακρίνῃ τις τὰ σώματά των. Ὁ Γνάσεν ἀναφέρει ἐκ τοῦ Βασστιὰν ὅτι ὁ ἱερεὺς ἅμα καὶ βασιλεὺς Κουκουλοῦ (ὅστις ζῇ μόνος ἐντὸς δάσους τινος εἰς τὸ Στὰρκ Ρόϊντ τῆς Νέας Γουϊνέας) εἶνε ὑπόχρεως νὰ μὴν ἀφίνῃ τὴν ἕδραν αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ κοιμᾶται καθήμενος, διότι ἐὰν ἤθελε κοιμηθῆ κατὰ γῆς οὐδεὶς ἄνεμος ἤθελε πνεύσῃ καὶ ἡ ναυσιπλοία θὰ ἔπαυεν.

—

Ὁ ἰατρὸς Φ. ἐνίοτε κατὰ τὰ γεύματα αὐτοῦ ἔπινεν ἀρκετὸν οἶνον. Ἑσπέραν δέ τινα προσεκλήθη εἰς ἐπίσκεψιν κυρίας τινός, ὁπότε ἦτο λίαν ἐκ τῆς μέθης ζαλισμένος, μολονότι δὲ συνήθετο ἔτι τὴν κατάστασίν του ταύτην μετέβη ἐκεῖ. Λαβὼν δὲ τὴν χεῖρα τῆς ἀσθενοῦς, ἵνα παρατηρήσῃ τὸν σφυγμόν της καὶ ἐννοῶν, ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀριθμήσῃ τοὺς παλμοὺς αὐτῆς ὑπεψιθύρισεν. Ἡ μέθη αὐτὰ ἔχει, μὰ τὸν Θεόν. Τὴν ἐπαύριον ἀγανακτῶν εἰς τὴν μνήμην του, τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐστενοχωρήθη τὰ μέγιστα, ἐνῷ δὲ ἀκριβῶς ἐσκέπτετο ὁποίαν τινὰ ἐξήγησιν ὤφειλε νὰ δώσῃ περὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ προσηνέχθη εἰς τὴν κυρίαν, λαμβάνει παρ' αὐτῆς ἐπιστολήν, δι' ἧς τῷ ἔλεγεν ὅτι καλλίστα ἐγίνωσκεν, ὅτι αὐτὸς ἀνεκάλυψε τὴν ἀτυχῆ κατάστασιν εἰς ἣν αὐτὴ εὑρίσκετο κατὰ τὴν τελευταίαν του ἐπίσκεψιν, καθικέτευεν δὲ αὐτὸν ὅπως διατηρήσῃ τὸ πρᾶγμα μυστικόν, καὶ πρὸς ἀμοιβὴν τούτου τῷ ἐσώκλεισε 100 λίρας εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1891

		Ἀγοραστ.	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	470.—	475.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	515.—	520.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	544.—	519.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	408.—	412.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	360.—	375.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		560.—	564.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3715,—	3 725.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	197.—	197·50
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	72.34	73.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	164.50	165.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	415.—	320.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	206.—	207.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	146.—	147.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	348.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	99.50	100.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάδραγκον	Δραχ.	26.40	
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχριδρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.25	—
Ἐπὶ Γαλλίας	»	132.75	—
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12

Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τόπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.